

Horas Canonicas tenentur dicere etiam obrincentes praestimoniam, vel alia Beneficia nullam servitium requirunt, ibid. n. 21. 269
ab Horis Canonicis dicendis non excusatur qui febre, vel advena valetudine laborat, ibid. num. 21. 296
ad Horas Canonicas tenentur professe Clerici etiam in ordinibus minoribus constituti, ib. n. 22. 297
Falsitas Clericis Societatis Jesu, ib. n. 29. pag. 297
Vide in vet. Aemachius quoad officium Drogum.
Horae Canonicae sine synopca celebrari debent, in c. Dolentes, n. 6. de celebr. Missar. 301
Synopca quid sit, ibid. n. 7. 301
Horas Canonicas celebrans cum synopca quando habeatur pro celebrante secudum opinionem Vincentii, ibid. num. 8. 305
Non peccat nisi venialiter si ex negligentia aliquam dictionem, aut versum omittat, nec tenetur ad caput psalmi propter hoc reverti, ibid. num. 9. 305
Nec fit omittitur psalmus, ad illum est redeundum, ibid. num. 10. 303
Non ellet tamen inconueniens psalmum praetermissum dicere, siue ellet in eodem, siue in alio nocturno, aut in psalmis vespertinis, nisi timor scandalum subleuet, ibid. n. 10. 305
Hospitalarii qui mittunt pro elemosynis cruce falso signatos privantur praedicationis officio, & missi si sunt laici excommunicantur, si Clerici ab officio & beneficio suspenduntur, in c. Turatum n. 1. de privileg. 49
Hospitalarii possunt in praedictum siue se, & domum suam alteri religiose domui subicere, in c. Recolentes, num. 14. & numero 46. vel. Ad tertium de statu monach. 178
Hospitalarii leprosum, & huiusmodi anst de foro ecclesiae, in c. Nullus, n. 72 & seq. foro compet. 62
Hospitalaria quae in titulum conferuntur vere, & proprie sunt beneficia ecclesiastica, in c. Cum pridem, n. 138. de praeb. 159
Administrationes Hospitalium, & officiorum temporalium possunt committi etiam laicis, & illas vendere non est inoniacum, nisi quia prohibuit, ibidem numero 139. 350
Hospitalia quilibet etiam laicus potest sibi construere in domo propria, sed non erit religiosum nisi fuerit fundatum auctoritate Episcopi, in c. Ad hanc n. 2. de Relig. domib. pag. 200
Hospitalia & loca pia in subfint visitationi, & jurisdictioni Episcopi Diocesani, ibidem n. 6. usque ad numerum 59. 206
Hospitalia auctoritate Episcopi fundata subfint illius visitationi, ibid. num. 7. 206
Item in aliis locis piis, num. 8. 206
Hospitalia & alia pia loca visitari possunt ab Episcopo tam per se ipsum, quam per Vicarium, seu alios visitatores, ibid. n. 9. 206
Etiam si illorum cura ad laicos pertinet, ibid. num. 10. de seq. & n. 27. 206
Hospitalium Administratores, imo & Rectores esse possunt non tantum Clerici, sed etiam laici, n. 11. 206
Iudices seculares non prohibentur a Concilio Tridentino visitare Hospitalia, Confraternitates, elemosynas, & alia pia loca, si alias eis hoc ius visitandi legitime competat, n. 12. pag. 206
Confraternitas laicorum, & hospitalia ei adjuncta visitari potest ab Episcopo, sed elemosynarum distributio relinquenda est Confraternitati si bene utatur, ibidem num. 13. 206
Schola seu domus hospitalis S. Mariae Mediolan. visitari potest ab Archiepiscopo, 14. 207
Hospitalia, & loca pia subfint visitationi Episcopi, & iam illorum administratores laici a Principe deputentur, num. 15. 207
Hospitalia majus Regubinum visitari potest ab Episcopo, licet ex privilegio a septem laicis a Duce Urbini confirmandis gubernetur, ibidem num. 17. 207
Hospitalia subfint visitationi Episcopi, licet sint sub cura Universitatum, num. 18. 207
Causa super visitatione Hospitalis Plateae nidi Neapolis committitur in Nota sine retardatione visitationis Ordinarii, ibid. num. 23. 207
Consuetudo immemorabilis, vel statutum non obstat quominus Episcopus visitare possit hospitalia, & loca pia sine dicecisi, num. 24. pag. 207
Episcopus in visitatione hospitalium, & piorum locorum potest itacere quae ad rectam administrationem pertinent, ibid. num. 25. 208

Hospitalium administratio Receptorum & ministrorum deputatio de iure communi ad Episcopum pertinet, n. 26. 208
Ex consuetudine tamen vel privilegio potest competere etiam laicis, n. 27. 208
Multa an possit praefici cura hospitalis, n. 28. pag. 208
Administratores hospitalium, & piorum locorum cogi possunt quotannis ab Episcopo ad reddendam rationem administrationis, ib. n. 31. 208
Non obstantia contraria consuetudine etiam immemorabili, n. 32. & seq. 208
Hospitalia & alia loca pia, quae sunt sub immediata Regum protectione ab Episcopo visitari nequeunt sine illorum licentia, ib. n. 43. pag. 209
Episcopus visitare non potest hospitalia, & loca pia ex lege fundationis exempta, nec rationes exigere, ibid. n. 44. & 58. 209
Eria fundatio sufficit diocesani consensus, ib. n. 45. 209
Hospitalia & alia pia loca Militarium Ordinum, & aliorum Religiosorum Episcopus visitare potest, nec rationes administrationis exigere, ib. n. 47. 209
Fratres & Administratores hospitalium B. Joannis Dactentur quotannis reddere Ordinario rationem administrationis, ib. n. 49. pag. 210
Religiosi an praefici possint hospitalibus, n. 50. pag. 210
Hospitalia constructum sine auctoritate Episcopi non est religiosum, seu ecclesiasticum, nec subfint illius visitationi, n. 51. 210
Hospitalia sine auctoritate Episcopi fundatum an possit ad profanos usus reduci, n. 53. pag. 210
Ordinarius non habet auctoritatem visitandi Hospitalia, neque Confraternitates, quae a laicis reguntur, nisi in casibus a iure expressis, n. 54. 210
Hospitalia privatim est locus pius, & mortuo patrono spectat ad sollicitudinem Episcopi ut voluntas fundatoris executioni demandetur, ib. n. 55. 210
Hospitalia fundatum sine auctoritate Episcopi est privatum; potest tamen ab Episcopo visitari in us tantum quae ad observandam voluntatem fundatoris pertinet, n. 56. 211
Hospitalia an sit beneficium, an de eo in litreis sit facienda mentio, in c. Ad audientiam, n. 61. & 63. de scriptis. 237
Episcopus in fundatione exclusus a visitatione, & administratione Hospitalis potest, tamen in his se immiscere administrationibus negligentibus, in c. Tua vobis, n. 16. de testam. 350
Episcopus fundat intentionem de iure communi super subiectione, administratione, & ordinatione hospitalium, aliorumque piorum locorum sine dicecesi, in c. De Xenodochis, n. 2. de Relig. domib. 201
Hospitalia quae dicuntur exempta, probare debent statuto in fundatione, vel praescriptione, aut privilegio, ibidem n. 3. 201
Sed post Concilium Tridentinum exemptionis privilegium, & consuetudo etiam immemorabilis non suffragantur, ib. n. 4. 208
Hospitalia Papae potest ab Episcopo visitari non obstantia privilegio Nicolai V. ib. n. 5. pag. 201
Xenodochium proprie quid sit, & de variis hospitalium nomenclationibus, n. 6. 201
Hospitalium redditus in quibus subfint Episcopi dispositioni, n. 7. 201
Ordinari curare debent ut Hospitalia quaeunque a se administrantibus etiam exemptis fideliter, & diligenter gubernentur, ib. n. 8. 201
Item ut elemosyna ab administratoribus fabricae expendatur in usum delibaturum, & omnia fideliter pergantur, ib. n. 9. 201
Hospitalia & loca pia ita demum subfint visitationi Ordinarii si sint religiosa, id est fundata auctoritate Episcopi, alias seculas, ib. n. 10. pag. 201
Hospitalia privatim mortuo patrono spectat ad curam Episcopi, ut pia voluntas executioni demandetur, ib. n. 12. 203
Hospitalis administratoribus decretatis exequi voluntatem fundatoris, ius exequendi ad Episcopum devolvitur, ib. n. 13. 203
Hospitalium etiam privatim administratoribus tenentur quotannis reddere Episcopo rationem administrationis, n. 14. 203
Hospitalia sub immediata Regum protectione, quae ex fundatione, vel privilegio, aut consuetudine non probantur exempta an possint ab Episcopo visitari, ibidem n. 15. usque ad n. 16. 203
Visitatio Hospitalium restringitur a Concilio ad casus a iure

a iure concessos; ius exigendi rationes non item, ibid. n. 15. 202
Hospitalia sub immediata Regum protectione non erunt nec per Concilium Tridentinum a visitatione Episcopi, sed praeservati illorum exemptio, ib. n. 19. 202
Fundatio ecclesiae & hospitalis sub Regia protectione non spectat ad laicos, sed ad sedem Apostolicam, vel Ordinarium, ib. n. 23. pag. 203
Hospitalia fundatum sub jurisdictione Episcopi non fit exemptum ex eo quod postea illius ecclesia fundetur sub Regia protectione, ib. n. 27. 203
Monasterium unicum, & Commendarum Hospitali sub Regia protectione existentis potest ab Ordinario visitari, ib. n. 28. 203
Hospitalia existentia in statu Mediolani non comprehenduntur in c. fell. 22. Concilii Tridentini, nisi quae expresse repentuntur sub Regia protectione, ibidem n. 30. 203
Episcopo visitare volentis, si opponatur quod Hospitalia sit sub Regia protectione, cognitio exceptionis non ad iudices seculares, sed ad ipsum Episcopum pertinet, ib. n. 31. pag. 203
Fructus Hospitalium ad usum peregrinorum si in loco non sint peregrini convertitur in usum institutioni proximiorum ab Ordinario cum duobus de Capitulo in c. Nos quidem, n. 17. de testam. 322
Hospitalium redditus univ. in usum pauperum infirmorum sunt erogandi, in c. Venerabili, n. 37. 39. & 41. de censib. 283
Hospitalium ministris ex redditibus ipsorum merces est perfolvenda, alias non tenentur intervenire, ibidem n. 38. & 40. 284
Hospitalium ministris quod erogatur in usum pauperum erogari intelligitur, ib. n. 41. pag. 284
Hospitalium administrationem laici non possunt suscipere, nec suscipiam desere sine diceciani licentia, in c. Admonet, n. 10. de renuntiat. 146
Hospitalia & Oratoria cum non apparent constructa auctoritate Episcopi ex quibus sigis praesumantur publica, vel privata, in c. Parentibus, n. 3. de privileg. 45
Hospitalia gaudent immunitate si constructa sint auctoritate Episcopi, in cap. Ecclesiae, n. 27. de immunit. Ecclesiar. 388

Vide in vet. Unio Hospitalium.
Hospitalis eius villa Secusia oriundus, in c. Nonnulli, n. 17. de testis. 223
Humilitas quae contra obedientiam erigitur est superbia, in c. Nisi cum pridem, n. 11. de renunc. 154
Humani moeris est illius vereri, cujus voluntate aucter erigitur, nunc depimitur, in c. Ex parte n. 11. de capell. Monach. 227
Hymni Te Deum Laudamus decantatio non est de substantia electionis Papae, in cap. Cum ecclesia, n. 5. de caus. prolell. & propriet. 139
Hypotheca specialis bonorum Ecclesiae est prohibita, in c. Nulli, n. 30. de Reb. Eccles. non alien. pag. 278
Et quid in Hypotheca generalis, ib. d. n. 30. pag. 278
Hypotheca generalis bonorum Ecclesiae in casu permissio an fieri possit sine auctoritate Episcopi, ibidem n. 31. & 32. 278
Hypotheca generalis non comprehenditur in decreto Congregationis Concilii de Reb. Regularium non alien. ib. n. 32. 278
Hypotheca in quo differat a pignore, ib. n. 13. 278
Hypotheca non oritur ex assignatione reddituum super certo fundo, nisi assignatio fiat pro alimentis, in c. Ad hoc, n. 14. de solut. 291
Contrarium, ib. n. 16. in fin. 291

Inacobus frater Domini fuit primus Episcopus ab Apostolis ordinatus, in c. Requisivit, n. 18. & 83. de Ordinat. ab Episc. 204
Jacobum fratrem Domini tres Apostoli consecraverunt, sed unus tantum Episcopus, id est Petrus, ibidem numero 87. 213
Idolis thurificare per vim absolutam coactus notam allicuius reatus non incurrit, in c. Majores, num. 82. de Baptismo. 327
Idoneus reputatur ad unam Dignitatem si eligatur ad aliam debet similitur idoneus reputari in c. Accipimus, n. 24. de arat. & qual. pag. 176

2 Declaratur, ib. n. 29. 276
Ieiunium.
Consuetudo an in jejuniis sit servanda, in c. Consilium n. 13. & seq. usque in fin. de observ. jejun. 344
Quid in consuetudine jejunii inducitur, ibidem n. 16. 344
Et quid in jejunii translativa, ib. n. 44. pag. 344
Consuetudo in jejuniis non extenditur de loco ad locum, ib. n. 26. 345
Nec de uno ad aliud genus personarum, ib. n. 27. 345
Consuetudo laicorum in jejuniis non ligat Clericos, nec Clericorum seculares Religiosos, ib. 345
Consuetudo de uno in alium diem ex rationabili causa jejuniu transferens servanda, ib. n. 28. 345
Consuetudo jejunii relaxativa valida fit generalis in contra Ecclesia, ib. n. 44. 347
Consuetudo particularis ex rationabili causa potest in partem jejunii relaxare, seu interpretari quoad hanc, collationem, & cibos, ib. n. 45. & seq. 347
Consuetudo quae in totum relaxat jejuniu, an valeat, ib. n. 55. 348
Quid in jejuniis solemnitibus, ib. n. 56. pag. 348
Consuetudo potest jejuniu modificare si ex rationabili causa sit introducta, non autem ut homines intendant veniri, in c. Explicari, n. 20. de obser. jejun. 352
Consuetudo praeteritum jejunii relaxativa tollit legem, debet esse rationabilis, & legitime praecipita, ib. n. 39. & 41. 352
Jejunium naturae, & Ecclesiae in quo differant, in c. Si constitit, n. 18. de accusat. 117
Jejunium an, & quando possit quis solvere propria auctoritate, in c. Consilium, n. 10. de obser. jejun. 344
Quid si causa sit evidens, n. 11. 344
Et quid si dubia sit, n. 12. 344
Et quid si subit periculum scandalum, ib. n. 13. 344
In Jejunio an ex justa causa dispensare possit proprius Sacerdos, ib. n. 14. 344
Jejunium quid sit, ib. n. 16. 344
Jejunia consuetudinaria servanda sunt a diocesanis, & indigenis penitus atque indicta ab Episcopo, ibidem n. 17. 344
Episcopus in dicere debet observantiam consuetudinam inducentis jejuniu, vel abstinentiam a carnibus in sua dicecesi, ib. n. 18. pag. 344
Jejunium in sexta feria non est ex praescripto, sed ex consilio tantum, ib. n. 23. 345
Jejunium in Adventu Domini non est in praescripto nisi hoc habeat consuetudo, ib. n. 24. pag. 345
Idem in vigiliis Rogationum, ib. n. 25. pag. 345
Jejunium propter magnam loci solemnitatem potest auctoritate Episcopi in aliam diem transferri, ibidem n. 26. 345
In Gallia ubi forum ecclesiae S. Quintini non jejunatur in vigilia omnium Sanctorum, sed in tertia praecedenti die, ib. n. 31. 345
Peregrini, & viatores in jejuniis, & abstinentia a carnibus debent se conformare consuetudini loci ubi repertiuntur, ib. n. 33. 345
Contrarium, n. 37. Declaratur, n. 38. 345
Exten in jejuniis tenentur servare consuetudinem loci, si ed venerunt animo habitandi; alias seculis seculo scindalo, ib. n. 38. 346
de jejuniis integritate quae sunt, ib. n. 46. pag. 347
Jejunium solvitur ex geminata commelione, ibidem n. 47. 347
Secus si aliquid sumatur pro collatione serotina magis ad sustentationem naturae, quam ad delicias, ibidem n. 48. 347
Et refertur quorundam opinio circa collationem in die Natalis Domini, ib. n. 49. pag. 347
Hora comedendi in diebus jejuni quae sit de consuetudine, ib. n. 50. 347
Et quae de iure scripto, ib. n. 51. 347
Cur in quadragesima sit hora vespertarum, ibidem n. 52. 347
Ovis, & laetentis vesel licet in jejuniis extra quadaege finam nisi obster consuetudo, ib. n. 54. 347
Jejunia quae a singulis diocesanis per singulas diceceses indicuntur ab omnibus subditis sunt servanda, ibidem n. 58. 348
Jejunium frangere an sit peccatum inobedientiae, & pugulz, in cap. Cum pridem, num. 6. 22. & 28. de praedictis. 348
Jejunium constituit Ecclesia in virtute obedientiae, ibid. n. 60. & qual. pag. 176
Opinio

Opinio Cajetani, & Navari circa jejunium sentum expenditur, in c. Cum sis, num. 80. de convul. Conjugat. 145
Videtur et. Sicut.
Opinio Sanchez qua: excusat mulieres quia quagenarias a jejunio Ecclesie recedunt, ib. n. 89. 147
Mulieres jejunium facilius tolerant, quam viros, & cur, ib. n. 96. 147
Jejunare quando quis dicatur ad effectum sumendi Eucharistiam, in c. Si constituit, n. 11. & seq. & n. 16. & 19. de Accusat. 116
Jejunantes sine corporis detrimento, imo & cum utilitate uruntur modica refectioe loco coenae, in c. Cum sis, n. 98. de convul. Conjugat. pag. 147
Jejunare votens in festis festis tenetur etiam in die Natalis Domini, in c. Explicat, n. 27. de obseq. jejun. 312
Jejunandi cause plures si concurrant eadem die unico jejunio potest omnibus satisfieri, in c. Fratritatem, n. 24. & 79. de Sepultur. pag. 364
Jejunare obstrictus certa die, si in ea non potest, non tenetur in alia, in cap. Cum percussio, n. 20. de Cler. egrot. 102
Jejuniorum status fuit approbatus a Martino V. & Hodi proficere regulam S. Augustini, & gaudent privilegio Medicamentum, in c. Nullus, n. 75. de foro compet. 63
Istius,
Vide in vet. Societas Iesu
Ignorantia non dicitur contemnere, in c. A nobis, il primo, n. 40. de sent. excom. 114
Ignorantia juris valde dubii, & intricati an excuset Episcopum a poena, in c. Super eo, n. 45. de Bigam. 364
Ignorantia juris non excusat Parochum absentem etiam ex justa causa sine licentia Episcopi, in c. Relatum, n. 49. de Cler. non residen. pag. 38
Ignorantia causa, & supina non excusat, in c. Tuae litterae, n. 18. & seq. de Cler. per salt. promot. 344
Ignorantia non est tolerabilis in facto proprio maxime recenti, & solemn. ib. n. 19 pag. 344
Ignorantia, & error perinde ac furor & ebrietas excludunt consentum, in cap. Si constituit, n. 37. de Accusat. 119
Ignorantia juris dubian, & quando excuset, in c. Quoniam, n. 40. de sent. excom. 180
Ignorantia declaratio num Congregationis Concilii an, & quando excuset, ib. n. 46. & 50. pag. 182
Ignorantia juris dubii non excusat quando consulti possunt peritiores, ib. n. 49. 183
Ignorantia juris an, & quando excuset, ib. n. 50. 183
Ignorantia juris non est probabilis in jurisperito, in c. Cum sis, n. 2. de convul. Conjug. pag. 138
Ignorantia promoti probatur per examinationem, in c. Cum sitis, n. 6. de test. & qualitat. 279
Ignorantia facti, & juris in quibus differant, in c. Ex parte, n. 7. de Regular. 101
Ignorantia juris nullitatis professionis expressae an profit militibus, mulieribus, & Minoribus quo minus censentur tacite profelli ex perseverantia annuali religioe, ib. n. 8. pag. 101
Ignorantia juris prodest militibus, minoribus, rusticis, ac mulieribus quando agitur de excusando eos a poena, vel de damno vicando, alias secus, ib. n. 10. 101
Ignorantia juris exceptio ad excludendum consentum in matrimonio, professione, & factis Ordinibus non admittitur, ib. n. 12. pag. 102
Ignorantia presumptio non prodest nisi allegetur, in c. Significatum, n. 2. de Regular. pag. 42
Ignorantia non currit tempus, ib. n. 13. 44
Ignorantia, & error an, & quando excludant voluntarium, ib. n. 21. & seq. 44
Ignorantia antecedens, & concomitans quae sit, ibidem n. 22. 44
Ignorantia an sit antecedens, vel concomitans quibus regulis cognoscatur, ib. n. 23. pag. 44
Ignorantia non excusat in his, quae quis tenetur ex officio inquirere, in c. Nullus, n. 47. de Regular. 7
Ignorantia juris excusat militem, sed non Clericum, in c. Cum percussio, n. 10. de Cler. egrot. pag. 191
Ignorantia excludit delictum, sed non legitimat actum, in c. Nobis, n. 48. de simon. 156
Et quomodo excuset a poena non tamen dat robur actui alias invalido, ib. n. 49. 156
Ignorantia excludit delictum, ib. n. 73. & 76. pag. 158
Ignorantia simoniae probatur per juramentum delicti, nisi ex adjuncto probetur scientia, ib. n. 78. 158

Ignorantia allegari non potest ubi publica emanavit probatio, in cap. Sicut te, num. 36. Ne Cler. vel Monach. 427
Ignorantia in facto proprio non praesumitur, in c. Super litteris, n. 47. de Rescript. pag. 216
Ignorantia eorum affectata est qui potuerunt certiorari, & noluerunt, in c. Quaesitum, num. 8. de pernit. & remiss. 117
Ignorantia excludit negligentiam, in c. Quia diversitatem, n. 10. de concess. praeben. 238
Ignorantia quamvis praesumatur in delictis hoc tamen fallit quando debet praecedere diligens inquisitio, in c. Ad falsarium, n. 10. & seq. de crim. fall. 325
Ignorantia affectata, crassa, & supina quae, ibidem n. 13. 315
Ignorantia vincibilis, & affectata aequiparatur scientiae, in c. Ne inuitatis, n. 262. de Constat. 80
Ignorantia licet inordinata, ac rudis, non autem eorum sua prudentia instructi sunt, ib. n. 426. 121
Illiteratus debet consulere peritiores, alioquin ex juris ignorantia non excusatur, ib. n. 127. & seq. 121
Ignorantia nulla in vincibilis est peccatum, ibidem numero 429. 121
Ignorantia crassa, & supina neminem excusat, numero 430. 121
Et quae dicitur hujusmodi ignorantia, ib. n. 431. 121
Vide in vet. Opinio probabilis, &c.
Illegitimus abique dispensatione Papae dignitatem, Pensionatum, vel Beneficium curatum promovendi non potest, in c. Nimis, n. 1. de fil. Presbyter. 321
Illegitimus sicut non est capax beneficii, ita nec pensionem sine dispensatione, in c. Ad audientiam, n. 90. de test. 420
Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religiosis concessum non est (solum a Concilio Tridentino, in cap. Peritiosam, n. 24. de offic. Ordinari. pag. 428
Cum illegitimus ad dignitatem, personatum & beneficium curatum solus Papa dispensat: ad simplex vero beneficium dispensat etiam Episcopus, in c. Ad extruendum, n. 24. de fil. Presbyter. 327
Sed ad beneficium paratum etiam simplex requiritur dispensatio Apostolica, ib. n. 25. pag. 327
Illegitimus dispensatus ad Ordines censetur etiam dispensatus ad pensiones, & beneficia simplicia, ibidem n. 27. 327
Sex differentiae inter jus commune, & jus novissimum Constitutionis Clementis VII. & Concilii Tridentini circa successorem illegitimum in beneficiis paratum, ib. n. 10. usque ad n. 26. 325
Dispositio excludens illegitimum ab Ecclesia, in qua patet, censetur favorabilis, & amplianda, ib. n. 21. 37. & 44. 326
Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religiosis concessum non est solum a Concilio Tridentino, in c. Peritiosam, n. 24. de offic. Ordinari. pag. 428
Illegitimus non ordinatur nisi Religiosus fiat, nec runc praesertim, in c. Ut filii, n. 1. de fil. Presbyter. 313
Illegitimus etiam ex fornicatione genitus, nec ad sacros, nec ad minores Ordines promovetur, ib. n. 2. 313
In minoribus tamen dispensat Episcopus, in facris vero dispensat solus Papa, ib. n. 3. pag. 313
Illegitimus tribus ex causis repellitur a promotione, ib. n. 6. 313
Illegitimus ut plurimum patentem vitia, & incontinentiam imitari solent, ib. n. 6. 313
Illegitimus ignoranter promotus excusatur si ignorantia sit probabilis, alias secus, ib. n. 7. 313
Professio emissa in monasterio Monachorum, vel Canoniorum Regularium, aut alterius Ordinis tollit regularitatem ex defectu natalium, ib. n. 13. 313
Procedit quoad Ordines suscipiendos, & exerceendos, ib. n. 14. 314
Non autem quoad effectum obtinendi dignitates, & gratulationes, ib. n. 15. 314
Constitutio Sixti V. contra illegitimos redacta fuit ad terminos juris a Gregorio XIV. ib. n. 17. 314
Illegitimus per ingressum Religionis non habilitatur ad Pensionem, nec in monasterio sui vel alterius Ordinis, nec in Ecclesia seculari, ib. n. 20. 314
Potest tamen obtinere administrationem ad numerum Praelatorum, dummodo unum non habeat, ib. n. 20. 314
Illegitimus per Papam dispensatus ad Sacerdotium, 318

non censetur dispensatus ad Ecclesiam curatam, ibidem num. 31. 314
Papa solus dispensat cum Religioso illegitimo ad dignitates, ibid. num. 22. 314
Possunt tam Superiores Ordinum dispensare iuxta eorum privilegia, dummodo sint in alio & sub ullis revocationibus non comprehensum, ibid. n. 23. 314
Illegitimus a secularibus dignitatibus non repellitur, ibid. n. 24. 314
Filiis obesse non debent iniquitates parentum, ibidem num. 31. 315
Venit fuit digni qui alieno vitio laborant, ibid. numero 32. 315
Illegitimus esse est nota defectus, & vacillat eius opinio, ibid. num. 44. 316
Collatio beneficii facta filio illegitimo in Ecclesia in qua pater, est ipso iure nulla, etiam si aliter medicatae cogatur, in c. Veniens, n. 20. de fil. Presbyter. 319
Nisi ad illius trullum fuisse Presbyter ordinatus, ibid. num. 21. 319
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 22. 319
Vide in vet. Filii illegitimi.
Pensionem habens super Parochiali, ad quam fuit praesentatus, cum facultate transferendi, an possit eam transferre in filium illegitimum ad pensionem obtinendam dispensatum, in c. Ad extruendum, n. 26. de fil. Presbyter. 327
Illegitimus maxime ipsius filii instituitur in Ecclesia, in qua institutum est pater, institutio non valet, & institutio a suis beneficiis suspenderit, in c. Ad abolendam, n. 1. de fil. Presbyter. 320
Illiterati etiam doctes, & ex magna causa necessitati promovendi non debent ad sacros Ordines, in c. Cum in cunctis, n. 151. & seq. de elec. 51
Sed iam promissio constans fuit Parochiales quando litteratos inveniri nequeant, ibid. n. 151. 51
Illiteratus an possit privari beneficio obtento, & a promovendo, in c. Acceptum, n. 18. de test. & qual. 278
Illiterati an & quando repellantur a promotione, in c. Grave, n. 6. de perben. 150
Imitari possunt ut libes, epinati autem non est in nobis, in c. Ne inuitatis, n. 139. & 140. de constitut. 59
Imitatio sunt res religiose quarum usus sumum privatus habere non potest, in c. Pastoralis, numer. 3. de his quae habentur a Prael. 264
Imunitas a minoribus.
Imunitas a majoribus publicis includit extraordinaria tantum, nec potestur ad ordinaria, in c. Licet, n. 24. de decub. 270
Imunitas a tutela suffragatur Clericis & Monachis quamdiu apud Ecclesiam vel Monasterium permanent, in cap. Quoniam, n. 3. de privileg. 75
Imunitas Ecclesiae, communia.
Imunitatis & libertatis Ecclesiae violatioe generaliter improbandum, in c. Consuetudines, num. 70. & 71. de Consuetudine. 258
Ead cautelam revocatur cum consuetudinibus etiam immemorabilibus, & cum fama Privilegii, ib. n. 47. 258
Imunitas Ecclesiae & Ecclesiae personae Ecclesiae factae earum que bonis praesudicialia quaeconque sunt imo, nec unquam fuerunt, convahidat etiam ex immemorabili cum fama privilegii, scientia & permissione Romanorum Pontificum, ibid. n. 72. 258
Ead cautelam revocatur, ibid. n. 74. 258
Et Ecclesiae in irregum restituitur, ibid. n. 75. 258
Vide in vet. Consuetudo contra Ecclesiam.

confugiens ad ecclesiam, vel ibi residentes ibid. numerus 11. & seq. 376
Confugiens ad ecclesiam non potest criminaliter accusari ibid. num. 15. 376
Nec in carcerem, nisi ibid. n. 19. 376
Potest tamen derudi in monasterium ad agendam pensionem ibid. n. 14. & 66. 376
Quod declaratur, ut num. 15. & 96. 376
Item potest puniti poena pecuniaria, ibid. n. 16. & seq. 376
Item poena exilis, n. 18. 376
Principes & Praelati qualiter delinquant circa immunitatem ecclesiasticam, ibid. num. 20. 376
Confugiens ad ecclesiam an in casibus non exceptis possit extrahi per Iudicem ecclesiasticum, ibid. num. 67. & seq. 380
Consuetudo favens immunitati Ecclesiae tanquam pia est attendenda, ibid. n. 72. 381
Et in c. Ecclesiae, n. 10. eod. tit. 387
Imunitas in majori Ecclesia ad quadraginta passus extenditur circumquaque, in minoribus vero Ecclesiis, vel Capellis ad triginta, ibid. num. 16. 387
Nisi Ecclesiae minores, vel Capelle sint in castellis, ib. num. 17. 387
Imunitatem violat qui stans extra cometerium trahit illum qui stat intus per patrem pallii, ibid. n. 22. 388
Imunitas Ecclesiae quoad parvam violationem & ablativum.
Abolentia a censuris ob violatam immunitatem Ecclesiasticam in terminis Bullae Gregotii XIV. an sit Seculari Aposolica reservata, in c. Cum pro causa, n. 1. & seq. usque in fin. de sent. excom. 119
Imunitatem Ecclesiae violans inde extrahendo pensionem, vel res de jure veni non erant excommunicati, sed excommunicandi, ibid. n. 6. 159
Imunitatem Ecclesiae violans in clauso laicum verberando an sit excommunicatus, ibidem numero 8. & seq. 160
Causa violationis immunitatis Ecclesiae, a DD. qui scripturae Paulum II. recedunt inter casus Episcopales ex consuetudine, ib. n. 11. & 34. 160
Extrahens inter cunctas de privilegio, quae violantur immunitatem Ecclesiae ponit inter casus reservatos ex consuetudine, fuit revocata in Concilio Viennensi, ibid. n. 37. pag. 162
Abolentia a censuris ob violatam immunitatem in terminis Bullae Gregorianae recedunt inter casus Papales in decretis Clementis VIII. ib. n. 16. 164
Imunitatem Ecclesiae violans vasa sacra sumptuendo non est ipso iure excommunicatus, in c. Ex litteris, n. 2. de sumis. 387
Imunitatem Ecclesiae violans secundum Canones non sicut excommunicatur, sed excommunicandi, ib. num. 4. 387
Fallit in incendiariis, & effractionibus Ecclesiae, ibidem num. 5. 387
Imunitas ecclesiastica violatur etiam per violentam extrusionem rerum ab Ecclesia, & locis immunitibus, in c. Inter alia, n. 100. de immunit. Eccles. 384
Et extrahentes sunt sacrilegi, & excommunicandi, ibid. num. 101. 384
Non tamen incidunt in excommunicationem Bullae Coenae, ibid. num. 103. 384
Sed si abstractio sit auctoritative, incidunt in excommunicationem Bullae Coenae Dominii, ib. n. 103. 384
Formula litterarum S. Congregationis Imunitatis pro extrahendis rebus ad ecclesiam delatis ad evitandam executionem mandati, ib. n. 104. 384
Imunitas Ecclesiae quoad personas.
Malefactor fugiens ad Ecclesiam immunitate gaudens, nisi in duobus casibus servus vero restituitur domino de ipsius immunitate juranti, in c. Inter alia, num. 1. & 10. de immunit. Eccles. 373
Immunitate ecclesiastica reus ad Ecclesiam confugiens non est privandus propter quamcumque criminis atrocitatem, ibid. num. 8. 375
Litterae publicae immunitate Ecclesiae non gaudet, ibid. num. 31. & 49. 376
Depopulator nocturnus agrorum non gaudet immunitate Ecclesiastica, ibid. num. 27. 376
Immunitas Ecclesiae non gaudet committi in ipsa Ecclesia homicidium, vel mutilationem membra, ibid. num. 29. & 47. 377
Item nec assassinus, qui tamen extrahi non potest, nisi per Iudicem ecclesiasticum, ib. n. 70. & 99. 377

Item nec homicida proditorius, ibidem numero 32. 49.
Item nec hereticus, ibid. num. 37.
Item nec rem lae. Majestatis in personam ipsiusmet.
Immunitate ecclesiastica de jure civili non gaudet homicida, adulteri, & raptoris virginum, ibid. n. 37.
Secundum jure Canonico, cui standum est, ibid. n. 37. & 38.
Immunitate Ecclesiastica gaudet fures, ibidem numero 39.
Sacilegi, ibid. n. 40.
Blasphemus, ib. n. 41.
Evcomunicati, ibid. n. 41.
Banniti, ibid. n. 41.
Transfrentes per Ecclesiam dum ad supplicium ducuntur, ibid. n. 41. 35. & 91.
Homicida animo deliberato, seu ex proposito an gaudeat immunitate Ecclesiastica, ibid. n. 41.
Immunitate Ecclesiastica gaudet etiam in omnibus casibus non exceptis in Bulla Gregorii XIV. etiam in illis fr. eadem, vel major ratio, quam in exceptis, ibid. n. 51. & 52. pag.
Et quid in terminis juris communis, ib. n. 52.
Immunitate Ecclesiastica non gaudet homicida infidialis, etiam si non sit publicus latro, ibid. n. 54.
Immunitate ecclesiastica an gaudeat delinquens in ipsa ecclesia, ibid. n. 56.
Et quid in consuetudine ad ecclesiam pro debito civili, ibid. num. 57 & num. seq. & 81.
Iudei vel Pagani an gaudeant immunitate Ecclesiae, ibid. n. 59. & seq. usque ad n. 63. pag.
Confugiens ad Ecclesiam an in casibus non exceptis possit extrahi per judicem ecclesiasticum, ibid. num. 65. & seq.
Clerici & Religiosi an gaudeant immunitate Ecclesiae, ita ut non possint per judicem proprium inde violenter extrahi, nec discutiuntur, ibid. num. 70. & seq. usque ad n. 99.
Religiosi secundum eorum instituta, & jura communia possunt per superiorum in monasterio coerceri, verbis rari & in carcere detineri, ib. n. 73. & 77.
Nec per hoc violatur Ecclesiae immunitas, ibidem. numero 91.
Episcopus iudicat in Ecclesia, vel in palatio suo, & quandoque damus Clensum ad perpetuum carcerem, quandoque ad verbera, ibid. n. 74.
Episcopus tenetur omnes confugiens ad ecclesiam precipue Clericos defendere, ibid. num. 83.
Immunitas conceatur non solum confugiens ad Ecclesiam, sed etiam in ea residentibus, nec attenditur qua intentione ad eam se contulerint, ibid. num. 85. & 86.
Immunitatis privilegium non potest renunciare permitendo se capi in ecclesia, ibid. n. 87.
Immunitas Ecclesiae non violatur si confugiens ad eam se offerat justitiae, & sponte ceat, ib. num. 90.
Religiosi quando ab uno Monasterio in aliud arcibus detrahuntur ecclesiae immunitas non violatur, ib. n. 88.
Clericus ad Ecclesiam confugiens in illis casibus, in quibus non gaudet immunitate an possit extrahi per judicem secularem, no vero sit extrahendus per judicem ecclesiasticum tantum, ibid. n. 94. & seq.
Et quid ex Bulla Gregorii XIV. ib. n. 100. pag.
Homicida proditorius non gaudet immunitate Ecclesiae, in cap. Cum non ab homine, n. 41. de iudic.
Immunitas an suffragetur delinquentibus in ipsa ecclesia, in c. Immunitatem, n. 2. & n. seq. usque in fin. de immuni. eccles.
Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in ecclesia vel illius cometerio, ibid. n. 4.
Etiam ex improviso, & non sub spe immunitatis, secundum opinionem quae hodie est approbata, ibidem num. 28.
Immunitate gaudet indistincte committentes in ecclesia faculegium, homicidium, vel aliud crimen iuxta secundam opinionem Goffredi, quae reprobat quoad homicidium, ib. n. 5. & 6.
Immunitate non gaudet committentes in Ecclesia adulterium, raptum, furtum, vel aliud crimen secundum aliam opinionem, in d. c. Immunitatem, n. 8. & seq. de immuni. Eccles. pag.
Quis probatur, ib. n. 10. & 12.
Immunitate non gaudet secundum aliquos delinquens in una Ecclesia, & ad aliam confugiens, ib. n. 27. 39.

Item in eo, qui senel delinquit in Ecclesia, iterum delinquit extra Ecclesiam, & postea ad Ecclesiam confugit, ibid. num. 10.
Immunitate non gaudet graviter in Ecclesia delinquentes, etiam hoc spe immunitatis consequentia, ibidem numero 17.
Commissum, ibid. n. 20. & 21.
Immunitate non gaudet, qui sub spe immunitatis in Ecclesia delinquit, secundum tertiam opinionem, ib. n. 21. & n. seq.
Quae reprobat, ibid. n. 22.
Et quando dicitur delinquit sub spe immunitatis, ib. num. 25.
Delinquentes prope Ecclesiam anime ad eam confugiendi secundum aliquos non gaudet immunitate, ibid. num. 26.
Sed declaratur, ibid. num. 28.
Delinquentes ex proposito in Ecclesia praesumpti hoc fecerit sub spe immunitatis praesumptione iuris, & de jure, ibid. n. 27.
Subveniant tamen si prosequatur hoc non fecerit sub spe immunitatis, ibid. num. 26. pag.
Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in Ecclesia sub spe immunitatis, alias locus, secundum quartam opinionem, quae hodie reprobat, ibid. num. 37.
Homicida, vel mutilationem membrorum in Ecclesia committentes etiam in praesentia, & sine spe immunitatis consequentia, ex Bulla Gregorii XIV. immunitas non gaudet, ibid. num. 38.

Immunitas Ecclesiae quando loca.

Immunitas concessa fuit Ecclesiae non intuitu personae, sed ob reverentiam Deo, & eius Ecclesiae debitam, in c. Ecclesia S. Mariae, n. 41. de Constit.
Immunitas Ecclesiae an gaudeat exillis extra Ecclesiam, qui sagra interesse aliquem in Ecclesia, in cap. Turrim, n. 8. de Privileg. pag.
Immunitas non fuit concessa personis ad Ecclesiam confugiens, sed ipsi Ecclesiae, in cap. Magnus, n. 61. de obligat. ad tutosius pag.
Claustrum Ecclesiae, in cap. dicitur violare immunitatem ipsius Ecclesiae, in cap. Cum pro causa, n. 3. de sent. excom.
Immunitatis privilegium non restringitur ad portas, & parietes Ecclesiae tantum, sed extenditur circumquaque per 40. vel 50. passus, ib. n. 4.
Immunitatem Ecclesiae violans in claustrum laicum verberando, an sit excommunicatus, ibid. n. 8. & seq. 160.
Iudiciorum sepulchra gaudet immunitate, in c. Inter alia, n. 60. de immuni. Eccles.
Immunitatis privilegium non conceditur struere personarum, sed propter honorem & reverentiam, quae locis sacri, & divino cultui debetur, ibid. n. 61.
Cometerium gaudet immunitate ecclesiastica in c. Immunitatem, n. 1. de Immuni. Eccles. pag.

Impedire. Vide in vet. Damnicianis Et in vet. Conventus. Et in vet. Religiosis.
Impedimentum duplex, in c. Ex parte, n. 76. de Clet. non rehid.
Impedimentum cognationis spiritualis ex consuetudine indutum non dirimit matrimonium postea contractum, in c. Utrum autem, n. 6. de cognat. spiritual.
Impedimentum recursus ad Papam ex qua distantia ab Urbe constituitur, in cap. Nimis, num. 26. de fil. Presbyt.
Impedimentum iustitiae publice honestatis quod oritur ex matrimonio contra formam Concilii contracto, & non consummato non fuit a Concilio sublatum, & durat usque ad quartum gradum, in c. Cum venisset, n. 49. de iudic.
Impedimento uno ex duobus sublati actus expedit non potest, in cap. Ne pro dilatare, num. 7. de penit. & remiss.
Impedimentum contrahitur ex actu nullo in c. Constat, n. 47. de Regular.
Impedimentum citari uotum iudicis reddit ipso iure nullam sententiam tam diffinitivam, quam interlocutoriam, qualis est receptio testium, in cap. In nomine Domini, n. 50. de testibus, pag.
Secus si iudex impedimentum ignorabat, quae tenet processus ipso iure, sed debet retractari, ib. n. 54.
Impedimenta matrimonij dimittuntur postea consenti

ab Ecclesia est de iure, in c. Quod a nobis, num. 14. de clandest. despons.
Impedimentum publice honestatis, quod oritur ex matrimonio etiam intro ex alia causa quam ex defectu consensu, & non consummato, non fuit a Concilio Tridentino sublatum, sed durat in omnibus casibus, & gradibus in quibus ante oriebatur, in cap. T. u. n. 24. de despons. impuber.
Impedimentum consanguinitatis, & affinitatis ultra quartum gradum non extenditur, in cap. Non debet, n. 5. & 16. de consang. & affinit. pag.
Impedimentum publice honestatis, quod olim oriebatur ex secundo & tertio genere affinitatis, sublatum est a Concilio generali, ib. n. 30. pag.
Idem in publica honestate, quae oriebatur ex secunda nuptis inter hoholem ex illis susceptam, & consanguineos primi viti ibid. n. 23. pag.
Sed publica honestas quae oritur ex sponsalibus de futuro, non est sublatum, ibid. n. 23. pag.
Et multo minus illa quae oritur ex sponsalibus de praesenti, ib. n. 24.
De impedimento publice honestatis tollendo, vel restringendo actum fuit in Concilio Lugdun. sed nihil obtinuit, ib. n. 29.
Aet Tridentino hoc impedimentum non oritur ex sponsalibus nullis, sed ex validis primum gradum non excedentibus, ib. d. n. 27.
Et hoc in sponsalibus de futuro, sed in sponsalibus de praesenti adhuc durat ad praesentium iuris veteris ibid. num. 8.
In impedimento publice honestatis inducendo Ecclesia magis respicit ad factum, quam ad ius in cap. Ad audientiam, n. 7. & 21. de spons. & matrim.
Impedimentum publice honestatis ex sponsalibus nullis omnino sublatum est a concilio Tridentino, & ex validis testibus est ad primum gradum, ibidem numero 3.
Impedimentum publice honestatis an oritur ex matrimonio contracto contra formam Concilii Tridentini, & non consummato, ibid. n. 11. & n. seq. usque ad n. 12.
Et quatenus oritur an fuerit restitutum ad primum gradum per Concilium Tridentinum, ib. n. 12. & n. seq. usque in fin.
Impedimentum publice honestatis, quod oritur ex matrimonio rato, & non consummato, non est sublatum a Concilio Tridentino, ib. n. 12. & 13.
Impedimentum publice honestatis an obstat in foro conscientiae si matrimonium sit omnino occultum, ib. num. 13.
Impedimentum publice honestatis oritur ex sponsalibus mutuo consensu dissolutis, ibid. n. 29.
Impedimentum publice honestatis oritur inter sponsam, & consanguineos ipsius, impediens, & dirimens matrimonium inter eos contractandum, in c. Sponsam, n. 1. de spons. matrim. pag.
Et durat usque ad quartum gradum si sponsalia sint de praesenti, licet contracta fuerint non servata forma Concilii Tridentini, ib. n. 2. pag.
Si vero sponsalia sint de futuro, & valide contracta, primum gradum non excedunt, ib. n. 3.
Impedimenta an testibus, vel instrumentis probari debeant, in cap. Ego N, n. 9. de Jur. jur. pag.
Anve, & quando probari possint iuramento, ibidem num. 10.
Et an hoc pendeat ex arbitrio iudicis, in d. cap. Ego N, n. 21.
Iuramento impediti standum est quando verisimilis praesumptio est pro iurante, ib. n. 12. pag.
Impedimentum adesse non sufficit nisi ob illud quis impediatur, ibid. n. 17.
Nec satis est illud in genere allegare, nisi etiam exprimat factum, & causa impedimenti ib. n. 18.
Impeditus probare debet se non potuisse impedimentum remove, ib. n. 19.
Impedimenta legitima quae sunt, relinquuntur arbitrio iudicis, ibid. n. 20.
Impedimentum iustum dicitur necessitas praecisa, seu impossibilitas, ib. n. 21.
Impedimentum quantum obstat omnia diligenciam prius adhibitam, tota dilatio debet instaurari, ibidem num. 35.
Impedimentum superveniens in ultimo momento non excusat quod quis posuit se in necessitate ultimi momenti diei, cum potuerit antea esse diligens, ibidem num. 39.

Impedimenti tempus non computatur a semestri dato ad conferendum, five impedimentum sit iuris, five facti, in cap. Quia diversitatem, numero 7. de concess. preben.
Impedimentum dirimens matrimonium oritur in gradibus prohibitis etiam inter illegitimos, & natos ex damnato coitu, in cap. Per tuas, num. 7. & num. seq. usque in fin. de probat. pag.
In impedimento matrimonij constitucendis Ecclesia magis respicit ad ius naturale, quam civile, ibidem n. 18.
Impeditus ex iusta causa suscipere ordines suo beneficio annexos, quamvis non sit ipso iure beneficio privatus, tamen privari debet, in cap. Ut Abbates, n. 33. de stat. & qualite.
Quod procedit si culpa sua ad talem statum pervenit ut promovet non possit, alius locus, secus ib. n. 34.
Item procedit in eo, qui impedimentum prius contractum in ordinatione sua subiecit, ib. n. 35.
Infirmus praebet iustam causam excusationis a privatione beneficii ob non promotionem ad Ordines, licet ex propria culpa proveniret, ibid. n. 36.
Impeditus ex iusta causa non potest dici contumax, in c. In nomine Domini, n. 49. de Testib. pag.
Impeditus citari debet ut saltem compareat per procuratorem si effect causa nimis gravis, ibid. n. 54.
Impeditus iuste non potest dici negligens, in cap. Quia diversitatem, n. 8. de concess. preben. pag.
Impensa.
Fructus intelliguntur deductis impensis, quae quarantorum, colligendorum, conservandorumque eorum gratia sunt, in cap. Gravis, numero 2. de restit. sponsal.
Impensas pro quarandis, colligendis, & conservandis fructibus deducti etiam Prædici, ibid. n. 3.
Et nullus caltus inter venire potest, quod genus deductionis impedit si impense sint necessariae ibidem numero 4. & 5.
Vide in vet. Expensa.
Impensas recognoscitur in penum ab Ecclesia, in cap. Ecclesia S. Mariae, n. 17. de Constitut. pag.
Imperator non dicitur nisi corona suscepta, in cap. Licet de vitanda, n. 7. de elect.
Imperator in causam suo subditio in temporalibus subiecit Papae statum, non autem iudicium. In spiritualibus vero subiecit etiam Episcopo suo, in cap. Ex Epistola, n. 2. de probat. pag.
Imperator, vel Papa licet de plenitudine potestatis possint contravenire contractus, ib. n. 23. pag.
Idem in successore, n. 24.
Imperator Græcus, & Patriarcha Constantinopolitanae curi tales habiti, & tractati fuerint in Concilio Florentino, in cap. Quod a predecessore, n. 12. de schismat.
Imperator potest auferre iem privati, & dare militibus in praenium, in c. Quanto minus, 475. de translat. Episc.
Imperator dicitur oriri in die coronationis, nec antea potest se immiscere administrationi impem, in cap. Quia ingredientibus, n. 10. de testam.
Imperator non comprehenditur in decreto Concilii Trident. sess. 24. c. 19. in c. Nulla, n. 10. de concess. preben.
Imperator unico verbo etiam procedendo, & extra ordinem prolati potest facere quem Doctorem, in cap. Canonum statuta, n. 10. 4. de Constit.
Imperator & omnes Principes Episcopis suis in spiritualibus sunt subiecti, in c. Conquerente n. 13. de offic. ordin.
Imperator administrationem Impem non recipit ante coronationem, in c. Qui Presbyterum, n. 9. & 14. de penit. & remiss.
Imperator non dicitur graduatus nisi postquam coronationem receperit in suam, ib. n. 14. pag.
Imperator quamvis habeat jurisdictionem in universos, non tamen habet dominium reum privatam, in cap. Quis in ecclesiasticum, n. 113. de Constitut.
Imperator est Vicarius Dei, & ideo non potest venire contra factum Domini, in c. Cum eses, num. 116. de testam.
Imperator non dicitur ante coronationem, in c. Eam te n. 14. de Recept.
Imperator Federicus natus est ex matre Constantia quinquagenaria, quae fuerat Monialis in c. Cum ad Monasterium, n. 69. de stat. Monach. pag.
Imperator

1 Imperator potest esse iudex in causa filii in cap. Nofsi, n. de elect. 62
2 Imperatores ex privilegio sibi olim concessio eligendi, seu confirmandi Romanum Pontificem, nullum jus seu confirmandi transierunt, in cap. Massiana. numero. 8. de elect. 113
3 Imperfecta plura in sua specie non faciunt unum perfectum, in c. Vella, n. 146. de cohabit. Cler. & mulier. 12
4 Imperfecta duo quandoque faciunt unum perfectum, in c. Consulio n. 1. de Regular. 90
5 Imperium merum quid sit, in cap. Perniciosam, n. 27. de offic. Ordinari. 428
6 Merum Imperium an sit praeceptibile, in cap. Cum contingat, n. 18. de foro compet. 88
7 Imperium merum, & ea in quibus eligitur industria personae subdelegari non possunt, in c. Majores, n. 35. de baptismo 323
8 Imperium Romanum à Graecis curia Germanos translatum à Leone III. in cap. Vegetus, numero 8. de heret. 218

Impetrans, Impetratio.

2 Impetrans dignitatem in Ecclesia primo vacatam praefertur secundo impetranti certam dignitatem ipsius ecclesiae cum vacaret, in cap. Ex parte, num. 1. de offic. deleg. 397
1 Impetrans an teneatur facere mentionem de litteris ad beneficia prius renunciatis, in c. Ad audientiam, n. 1. de re script. 232
2 Impetratio beneficii vacantis, non facta mentione receptionis vigore litterarum ad vacatura, valet si receptus velit renunciare juri quod habet ex priori receptione, ibid. num. 2. 232
3 Impetrans non tenetur facere mentionem de beneficio jam resignato, ibid. n. 3. 232
4 Impetrans certo modo qui litem infra praescriptum tempus non movit tanquam beneficio privatus ex vi regule de annuali non gaudet fore privilegio, in cap. Si quis n. 43. de foro compet. 45
5 Impetratio beneficii ex taciturnitate suppressionis nulle non redditur suspensiva, in cap. Ex parte, n. 7. de Constitut. 168
6 Impetratio subreptitia beneficii, vel privilegii non valet in c. Si quis n. 3. de consuet. util. vel inutil. 256
7 Impetrans quaedam infidelitatis est à Deo dimidiam sperare veniam, in cap. Ad abolendam, numero 54. de heret. 218
8 Impossibile dicitur quod fieri non potest de jure communi, sed tantum ex dispensatione Papae in cap. de illis, il secundo, n. 43. de depon. impub. 25
9 Impossibilia reputantur, quae pendunt à voluntate Principis, & concedi non consueverunt, in cap. Cum sit ars, n. 31. de arat. & qual. pag. 326
10 Impossibilitas juris, & naturae aequiparatur, in c. Nos quidem, n. 56. de testam. 316
11 Impossibile dicitur quod salva dignitate fieri non potest, ibid. n. 62. 327
12 Impotentia coeundi non dimitit matrimonium jure naturae, nisi sit perpetua, in c. De illis, il secundo, n. 16. de depon. impub. 23
13 Impubes potest ad alia vota se obligare, non autem ad votum continentiae, & cur, in cap. Tux litterae, n. 45. de Cler. per salt. promot. pag. 346
14 Impubes monasterium ingressus post annum à parentibus revocari non potest, in c. Si quis, num. 1. de Regular. 9
15 Impubes Religione oblatas infra annos pubertatis exire non potest, ibid. n. 11. 9
16 Impuberes ambo, vel alter nisi pro bono pacis conjungi non debent, in cap. Ubi non est, num. 1. de depon. impub. 38
17 Impugnare non debetur, qui defendere debet in c. Inter alia, n. 69. & 85. de immunit. Eccl. pag. 359
18 In dicto designat immunitatem in loco, seu in actu, in cap. cum olim, n. 16. de Privileg. 57
19 Incendiaris & effractoris Ecclesiarum incidunt in excommunicationem Sedi Apostolicae reservatam, in c. Cum pro causa, n. 7. de sentent. excomm. 160
20 Incertum dicitur quod ignoratur, in cap. Massiana, n. 24. de elect. 114
21 Incertitudo in causa inducit incertitudinem in effectu, ibid. n. 25. 114
22 Incessus committitur etiam in gradibus prohibitis ex Constitutione Ecclesiae, in cap. Cum pridem, n. 12

de Patis. 547
1 Incessus quid sit, ibid. num. 11. 547
2 Incessus juris unius in beneficio est exclusio alterius, in cap. Ex parte, n. 13. de arbit. 613
3 Incessus unius catus in materia jurisdictionis omnes alios diversos excludit, in cap. Tuatum, num. 43. de privileg. 155
4 Incola est astrictus maneribus cum loci domicilii, cum loci originis, in cap. Significavit, numero 14. de Patoch. 384
5 Incola non censetur nisi qui in loco mortuus fuit per decem annos, ibid. n. 43. 387
6 Incontinentia periculum oritur ex hoc solo quod conjux sit juvenis, in cap. Cum sis, num. 10. de convers. conjugat. 139
7 Incontinentie patet suspicio magis viget in filia, quam in filio, in cap. Ut filii, numero 45. def. Presbyter. 316
8 Incorporata dividi non possunt, in cap. Periculum n. 10. de Iurepat. 327
9 Incurat verbum est late sententiae, nisi habeat relationem ad antiquas penas, quae requirunt sententiam hominis, in cap. Sicut olim, n. 108. de A. censur. 149
10 Indefinita legis aequipollet universali, etiam in odiosis, in c. Monachi, n. 57. de statu Monach. pag. 172
11 Indefinitum si sit negativum con cepta, ib. n. 58. 172
12 Indefinita teltis aequipollet universali, ut responso congruas interrogationi, in cap. Lator, n. 37. qui filii sint legit. 93
13 Indefinita aequipollet Universalis, in cap. De eo n. 9. de tempor. Ordinari. 173
14 Indignus scientia, moribus, vel arate ad ecclesiam curatam institui non debet in cap. Eam te, n. 1. & 8. de arat. & qual. 238
15 Indignus in uno officio debet indignus haberi in alio, in c. Accipimus, n. 25. & seq. de arat. & qual. 276
16 Indignitas etiam vehementer ad indignandam penam ordinariam non sufficiunt, in c. Ne inaitatis, n. 365. de consuet. 107
17 Indignitas ad majorem confirmationem actus non debent eius infirmationem operari, in c. Cum venissent, n. 102. de judic. 34
18 Inducta ad augmentum divini cultus non debent operari diminutionem, in cap. Olim, numero 39. de verb. signif. 323

Indulgentia.

7 Indulgentias Episcopi concedere non possunt in dedicatione Basilicæ ultra annum, & in anniversario dedicationis, & pro quibuslibet aliis casibus ultra quadraginta dies, in cap. Cum ex eo, num. 3. & num. 14. de penit. & remis. 138
7 Per indulgentias indiscretas, & immoderatas claves Ecclesiae contemnuatur, & penitentialis satisfactio encratur, ibid. n. 12. 137
7 Indulgentiae profunt non dum in purgatorio, sed etiam quoad penitentiam hic inunctam, ibid. n. 13. 137
7 Papa, potest restringere potestatem Episcoporum in concedendis indulgentiis ibid. n. 14. pag. 137
7 Indulgentiae quae ab Episcopis conceduntur ultra annum in dedicatione Ecclesiae, & ultra quadraginta dies in aliis casibus sunt ipso jure nullae in ea parte, in qua excedunt, ibid. n. 15. 137
7 Episcopi habent potestatem concedendi indulgentias à Papa ipse vero à solo Deo, ibid. n. 16. 137
7 Indulgentias ultra numerum dierum hic taxatum non prohibetur Episcopi concedere in foro penitentiali, ibid. n. 17. 137
7 Indulgentiae adhibitis duobus de Capitulo debitis temporibus ab Episcopo sunt publicandae ibidem numero 20. 137
7 Indulgentias quaesitandi facultatem quomodolibet continentis revocavit Pius V. & praxerit indulgentiarum, & facultatem quaesitae fieri prohibuit, ibidem n. 29. 138
7 Indulgentiae concessae à falsis Prelatis ob communem errorem an valeant, in cap. Super eo, num. 6. & num. 1. de crim. falsi. 320
7 Indulgentiae à falsis Prelatis concessae quomodo intelligantur esse meritiorae, ibid. n. 11. pag. 320
7 Indulgentias concedere non possunt Abbates, & alii inferiores, in c. Accedentibus, n. 7. & seq. usque ad n. 20. de excess. Praelat. 13

Inebriatio.

7 Inebriatio frequenter ebrietas à periculoso morbo de consilio Medici liberatur, in c. A crapula, num. 34. de vit. & honest. Cler. 4

7 Indulgentiae partim accedunt ad dignitatem Episcopalem, partim ad Ordinem, ibid. n. 8. 13
7 Indulgentiae non pertinent ad dispensationem factam in. 13
mentem, sed ad dispensationem honorum communium ecclesiae, ibid. n. 10. pag. 13
7 Indulgentiae pertinent ad latam jurisdictionis, ibidem
7 Indulgentiae dari non possunt ab inferioribus Prelatis etiam jurisdictionem quasi episcopalem habentibus, ibid. num. 12. sed ab Episcopo tantum, n. 11. 13
7 Indulgentias dare non potest Vicarius generalis Episcopi, nec Capitulum sede vacante, ib. n. 17. 13
7 Et an valeat contraria consuetudo ib. n. 18. pag. 13
7 Indulgentias concedendi potestas plene rehdet in Papa, in Episcopis vero est taxata secusdam Papae ordinationem, ibid. n. 66.
7 Indulgentias animae defunctorum non consequuntur à Sacerdote celebrante, sed à Pontifice concedente per modum suffragii, in c. Quidam, num. 15. de celebr. Missar. 301
7 Indulgentia non acquiritur nisi conditio sub qua conceditur, admittatur, n. 16. 301
7 Indulgentiarum materia est favorabilis, ibid. n. 26. 302
7 Indulgentia pro defunctis non est privilegium, sed beneficium nulli noxiu, & late interpretandum, ibid. n. 27. 302
7 Indulgentiae tantum valent, quantum sonant, ibid. n. 28. 302
7 Indulgentiarum litteras an possit dare Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem, in cap. Accedentibus, n. 9. & seq. de excess. Pr. lator. 13
7 Et quid si non sit Presbyter, ib. n. 11. pag. 13
7 Indulgentiam plenariam pro recitantibus Salutationem Angelicam ad tria signa Campanae in Solis occasu dicitur concessisse Adrianus VI. in c. Cultus Ecclesiae, n. 4. de offic. Custod. pag. 384
7 Indulgentia an possit ab Episcopo concedi subditis pro opere confitendo in alterius diocesi absque diocesis consensu, remissive, in cap. Quanto num. 7. de privileg. 81
7 Indulgentia concessa ab Episcopo non prodest non subditis, in cap. A nobis, il primo, n. 25. & seq. de sent. excom. 152
7 Indulgentias concedendi potestas plene rehdet in Papa, in Episcopi, vero est taxata secundum Papae ordinationem in cap. Perniciosam, n. 66. de off. Ordin. 433
7 Indulgentia perpetua de non relicto equae ex jure, & rationabilibus causis concessa non suffragantur, in cap. Clericos, n. 5. de Cler. non residen. 77
7 Indulgentia Apostolica de non relicto studiorum causa non suffragantur nisi accedat consensus Ordinarii loci ubi beneficia consistunt, in cap. Licet n. 10. de praeben. 164
7 Indulgentium Capituli Caenae vacandi quinque menses singulis annis à servitio Ecclesiae ob aetris interea penem, ibid. n. 47. 167
7 Indulgentium vacandi tres menses à servitio Ecclesiae non conceditur Canonice majori servitio adstrictis, numero 51. 167
7 Indulgentium Cardinalium non ampliat potestatem ordinariam conferendi, sed praeservat tollendo oblaacula, in c. Sicut unice, n. 41 & 46. de excess. Praelat. 7
7 Indulgentium Cardinalium non comprehendit beneficia reservata duplici affectione personali, seu coequali, ib. n. 48. & 50. 8
7 Et quid si reservationes sint dispares, ib. Sin autem. 8
7 Indulgentia miferationis causa non tolluntur per generales non obstantibus, in cap. Significantis, num. 80. de offic. Delegat. 418
7 Nec potest illis expressè renunciari, ibid. n. 81. pag. 418

Infundatio.

4 Egrotus frequenter ebrietas à periculoso morbo de consilio Medici liberatur, in c. A crapula, num. 34. de vit. & honest. Cler. 4

municabile, in cap. Majores, num. 33. & seq. de Baptism. 323
4 Infamia quid sit, & quomodo contrahatur, & aboleatur, in cap. Vella, num. 31. de Cohabit. Cler. & mulier. 10
4 Infamia juris quae sit, ibid. n. 31. 10
4 Infamia facti quae sit, ibid. n. 33. 11
4 Infamiam facti removere solius Dei est, ibid. num. 34. 11
4 Infamia surgens à malevolis & inimicis non sufficit ad inquitendum, ib. n. 35. & seq. pag. 11
4 Oritur ex sententia iudicis laici contra Clericum non attenditur, ibid. n. 139. 11
4 Quod oritur ab inimicis, & zmulis suspicione, & invidia non caret, ibid. n. 36. 11
4 Infamia Canonica per peccatum contrahitur, & per penitentiam aboletur, ib. n. 37. 11
4 Infamia est publicus proce vitorum, fama virtutum, ibid. num. 42. 11
Vide in ver. Fama.
6 Infamia facti reddit quae ineligibilem, etiam sine aliqua litem motione, in cap. Omnipotens, num. 30. de Accusat. Etiam si penitentiam egerit, ibid. n. 31. 114
6 Infamia sola quae oritur ex accusatione, denunciatione, & exceptione, non impedit electionem ibid. n. 33. 114
Vide in ver. Accusatio, Accusatus.
6 Infamia quae est pena procedit evidenter est, quam quae ex sententia, in cap. Qualiter, il secundo, n. 27. de Accusat. 155
6 Infamia juris per solum Principem aboli potest, non per Episcopum, in c. Vegetus n. 58. de heret. 212
7 Infamia, humilis, vel mente capus non habens dilucida intervalla non ligatur editio de confitendo semel in anno, in cap. Omnes, n. 5. de penit. & remis. 115
4 Infamiae proximus quis dicitur, in cap. Super inordinata, n. 30. de praeben. 188
7 Infantes excommunicationis sententia ligari non possunt, in cap. Responso, n. 01. & 109. de sent. excom. 194
7 Infans an possit Religionem ingredi, & habitum suscipere, in c. Nullus, n. 13. de Regular. pag. 2
7 Infans radi potest Religioni à Parentibus, in cap. Cum virem, n. 44. de Regular. 33
6 Infantes sunt matrimonii incapaces jure naturae ob defectum consensuum, in cap. De illis, il secundo, n. 29. de depon. Impub. 24
2 Inferior constitutionem Superioris tollere, modificare, aut illi aliquatenus detrahere non potest, in cap. Contingit, n. 6. de Arbit. pag. 609
2 Inferior à Papa non dispensat contra praecipuum Apostolli, in c. Super eo, n. 33. de Bigam. pag. 302
7 Inferior appellacione veniunt omnes Episcopi inferiores, in cap. Accedentibus, num. 23. de excess. Praelat. 14
2 Inferior contra legem Superioris in casibus inopinatis non dispensat, si ad Superiorem possit haberi recursus, in cap. Nimis num. 25. de off. Praesbyter. 235
2 Inferior à Principe non dispensat super jure prohibitorio, ibid. num. 36. 237
7 Inferiores à Papa non possunt facere de Monacho non Monachum, in cap. Ne Religiosi, numero 34. de Regular. 115
2 Inferior jura superioris non relaxat, in c. Electus, n. 6. de temp. ordin. 197
2 Inferior non prohibetur cognoscere de gelis per Superiorem ubi gella sunt nulla, in cap. Studuisti, n. 15. de offic. Legat. 422
4 Inferior non supplet negligentiam superioris, vel partis, nisi in jure sit expressum, in c. Nulla, num. 39. de concess. praeben. 222
2 Inferior aliquando jurisdictionem habet in sum Superiorem, & potest in eum animadvertere, in cap. Saue, il secundo, n. 4. de off. Delegat. pag. 390
2 Inferior non dispensat in lege Superioris, in c. Dilecti, n. 29. de tenunc. 167
6 Inferionibus expressis adjecta clausula generali non veniunt Superiores, in cap. Mandato, n. 6. de simon 178
2 Inferior à Papa regulariter non potest esse iudex in causa propria, in cap. Nofsi, n. 13. de elect. pag. 63
2 Sed Papa regulariter contra ibid. n. 16. pag. 63
Vide in ver. Iudex in causa propria.
Infundatio,
Vide in ver. Fundatio bona.
Etin ver. Papa quoad infundationem.
1 Infidelis ad fidem, & oblationem novae legis non coguntur inuti, in c. Canonum statuta, num. 578. & 8. de constit. 118

Paganis, & Infideles an, & in quibus subint jurisdictioni Ecclesie, ibidem numero 64. & seq. usque ad numero 93. 25
Infidelibus decernitur retrahere, in qua jurisdictionem habuerunt Christiani Principes Papa potest prohibere ne iniuste divicent Christianos, & contrafacientes jurisdictione, & domo in privare, ibid. n. 70. 26
Item potest infidelibus precipere ut admittant Prædicatores Evangelii in terris eorum jurisdictioni subiectis, ibid. n. 71. 26
Infidelium dominum, seu Prælatum super fideles potest nullè tolli per sententiam, & ordinationem Ecclesie, ibid. n. 75. 26
Infideles non sunt directè de fidei Ecclesie, sed alieni a Christo, & servi Diaboli, ib. n. 77. pag. 26
Infideles Ecclesia non excommunicat, ib. n. 78. pag. 26
Infidelium facta ore piofferit, subaudiendo in corde, si mihi liceat, nefas est Christiano, in cap. Falsidicus, n. 106. de crimin. falli. pag. 314
Infirmitatem nullum virtutem habet finitam, in c. Fratertententiam, n. 21. de sepultur. 363
Infirmitate Fratrum Minorum an valioè facti possit Legatum anni reditus, in cap. In presentia, n. 31. & n. seq. usque ad n. 65. de probat. pag. 172
Vide in vet. Fratres Minores.
Infirmitas an excuset Patrochum a residentia, in cap. Clericos, n. 8. & n. seq. usque ad n. 16. de Cler. non resid. 78
Et quid si in morbum incidat extra locum beneficii, ibid. num. 9. 78
Et quid si infra limites Parochie, ibid. n. 10. pag. 78
Et quid si deficiat copia Medicorum, medicinarumque, ibid. n. 11. 78
Et quid si opteat celum mutare, vel ire ad balnea, ibid. num. 12. 78
Reliqua in vet. Parochus, Pests, Residentia.
Infirmitas præbet nullam causam exculpationis a privatione beneficii quod non promotionem ad Ordines, licet ex propria culpa proveniat, in cap. Vt Abbates, num. 36. de arat. & qualitat. pag. 220
Tempus infirmitatis non est computandum protempore vacationum, in cap. Licet n. 140. de præben. 174
Declaratur, n. 149. 174
Infirmitas est iusta causa cedendi etiam si proveniat ex propria culpa, in c. N. si cum pridem, num. 52. de tenen. 157
Infirmitas debilis, aut vetus quartana non est iusta causa recipiendi in absentia reditus beneficii, in c. Consultationibus, num. 9. de Cler. ægrot. 203
Infirmitas quando excuset Episcopum à liminibus per seipsum visitandis, in cap. Ego N. numero 24. de Jur. jur. 211
Infirmi remotio ab Officio, vel beneficio est contra jus, & utilitatem publicam in cap. Cæterum, n. 54. & seq. de rescript. 193
Infirmitas ab officio removeri potest de potestate ordinata, quando officium datur principaliter non propter dignitatem, sed propter exercitium ibid. n. 62. 194
Contrarium ibid. num. 73. & seq. usque in finem 194
Declaratur primò ut procedat in officio temporali, non autem in spirituali & perpetuo, ibid. n. 65. 194
Declaratur secundo, ut procedat in officiali, qui ex propria culpa in morbum incidit, ibid. n. 68. 194
Sed contra secundum Capones, ibid. n. 69. 194
Declaratur tertio, ut procedat in remotione ab administratione, non autem a titulo, & habitu officii ibidem nuai 70. 194
Declaratur quarto, ut non procedat stante consuetudine inveniendi per substitutum, ibid. n. 98. 174
Declaratur quinto, ut non procedat in officiali, qui factus est cæcus, ibid. n. 80. 174
Iudices propter longinquam infirmitatem inutiles ab administratione remouentur, & alii in eorum locum substituantur, ibid. n. 61. 194
Contrarium, ibid. n. 67. & 75. 194
Declaratur multis modis, ibid. num. 65. & seq. usque in fin. 194
Iudex datus mutari jubetur si propter infirmitatem diu fuerit ibid. n. 64. 194
Procedit in iudice delegato, ibid. n. 71. pag. 194
Iudex propter furorem, vel eacitatem supervenientem non debet removeri, ibid. n. 67. pag. 194
Iudices ob advesam valetudinem in utiles remouentur ob administratione, sed non ab officio, ibidem numero 70. 194
Infirmi sive Episcopi, sive Parochi, sive simplices Bene-

ficiati, sive Officiales non remouentur, sed eis dantur Goadiutores, ibid. n. 79. & n. seq. 193
Infirmitas potest vocare, & proficiat nisi sit extra mentem in cap. Ex transmissa, n. 6. de tenen. pag. 143.
Vide in vet. Cæcus, Officiarius, Cæcus, Mutus.
Infirmitas integrè percipit beneficium si fructus in c. Cum petulo, n. 12. de Cler. ægrot. pag. 191
Infirmitas debetur etiam distributiones quotidianas, dummodo infirmitas sit principalis causa reddendi, ibid. n. 17. & 18. 192
Infirmitas qui borat Canonicas recitare non potest non tenetur illas audire, ibid. n. 24. pag. 193
Infirmitas iuris fictione habetur pro intercescente, ibidem num. 29. 193
Infirmitas percipiunt in absentia si dicitur præbenda, distributiones, & portionem accedentem, quatenus infirmitas est causa non reddendi, vel non intercedendi, in c. Ad audiendam, n. 7. de Cler. non resid. 71
Vide in vet. Distributiones quotidianas quibus debentur.
Et in vet. Episcopus infirmus.
Ingenio non procedendum, sed ad contrarius infirmitatem, in cap. Ne imitatis, n. 416. de Constitut. 119
Ingratitudo aboletur religionis ingressu, in cap. Magnum, n. 17. de oblig. ad ratoc. 242
Ingressus septa Monasterii Monialium absque licentia Ordinaris, vel alterius superioris an incurret excommunicatione Papæ reservatam ex Bulla Gregori XIII, in cap. Nuper n. 17. & seq. usque in fin. de leuten. excommunic. pag. 168
Ingredientes septa Monasterii Monialium prætextu licentia revocata, aut Ordinari licentia abutentes magis delinquant, quam ingrediuntur sine licentia, ibid. num. 12. & seq. 168
Insolentia quid sit, in c. Ex parte, n. 53. de consuet. pag. 107
Insolentia an excuset Patrochum a residentia, in cap. Clericos, num. 22. de Cler. non resid. pag. 78
Inimicitia, graves, & gravissimæ, seu capitales quæ dicantur ibid. n. 29. 79
Inimicitia capitales constrahuntur ex verbalibus injuriis, in cap. Veniens, n. 2. de Jururam. pag. 219
Inimicitia pravitatorum non referuntur ad publicam utilitatem, in cap. Quia cæca, num. 12. de consanguin. & affinit. 73
Inimicitia in criminibus exceptis nisi sint capitales, non repellunt testes, sed idem minuunt, in cap. Per tuas, il primo, n. 5. de simon. pag. 168
Inimicitia capitalis an excuset a residentia, in cap. Ad applicationem, n. 12. de renunciat. 150
Inimicitia,
Vide in vet. Episcopus quoad renunciationem.
Inimicitia capitalibus non debet quis se committere etiam cum litteris salvi conductus, in c. Clericos, 24. de Cler. non resid. 79
Inimicitia se credere nemo tenetur etiam cum litteris conductus, & allecuracionis, in c. Cum ex injuncto, n. 37. de Nov. oper. nunciat. pag. 32
Inimicitia si dehi, deest inimicitia, in c. Publicato, n. 6. de elect. 118
De Injuris illatis, & earum satisfactio potest compromitti, in c. Veniens. n. 4. de Jururam. pag. 219
Vide in vet. Compromissum.
Injuria uniusquæ illatis fieri debet mutua compensatione si civiliter agatur ad pœnam parti applicandam: sicut si criminaliter, ib. n. 9. & seq. 219
Injuria quot modis inferatur, in c. Quanto, n. 22. de privileg. 87
Injuria atrox respectu quantitatis facti quando dicatur, in c. Cum illorum, n. 19. de leuten. excom. 173
Injuria atrox ashimatur si in theatro, in foro, vel in conspectu Prætoris facta sit, ib. n. 24. pag. 173
Idem in c. ecclesia vel Cometerio, ib. n. 24. pag. 173
Injuriam inferens Titio quem putabat esse Cajum quæ pœna puniatur, in cap. Ad audiendam, 69. de homicid. 268
Injuria omnis corporalis major est qualiter reali, in c. Intercessit, n. 20. de homicid. pag. 253
Injuriam proximi, & vicini qui negligit propulzare, videtur injuriantem fovere, in c. Sulcepimus, n. 21. de homicid. 257
Injuriam non inferi qui iure publico utitur, in c. Sancti, il secundo, n. 31. de offic. Deleg. pag. 293
Injurarum actio proponitur tantum ad vindictam, in c. Odoardus, n. 49. de solut. 298
Injuria

Injuria an inferatur mortuo,
Vide in vet. Mortuus.
Injuria aggravatur ex dignitate personæ cui imrogatur, in c. Ad fallatorum, n. 17. de crim. fall. 126
Injuria remissa ob nova delicta remanent, in c. Ex litteris, n. 20. de Divort. 108
Injuria notoria nullatenus æquiparatur, in c. In civitate, n. de usuris. 288
Innocentia velum impoat omnimodam cæcitatam criminis, & doli, in c. Veltra, n. 131. de cubabit. Cler. & mulier. 20
Innocentia, Hostiensis, & Joan. Andreæ auctoritas quantu sit, in c. Ne inuitans, n. 165. de consuet. 61
Innocentii doctrina de arbitrio transgredi leges, expenditur, in c. Canonum statuta, n. 115. usque ad n. 121. de consuet. 10
Innocentius IV. pater Juris, & cur. in c. Quoniam, n. 62. de Constit. 185
Innocentius X. Decretum de parva conventibus Ordinario subiectione extenditur, in c. Quarto, n. 16. de offic. Ordinari post pag. 444
Declarationis Congregationis super statu Regularium ad prædictum decretum, ibidem numero 42. post pag. 444
Innocentius, jus novum non tribuit, sed antiquum conservat, in c. Turrim, n. 49. de privileg. pag. 56
Inobediencia, & offensa quælibet, aut rebellio contra Papam, & Sedem Apostolicam sunt casus Sedis Apostolicæ reservati in Extrav. Pauli II. & Sixti IV. c. Quod a præcedente, n. 24. de solut. 289
Inobediencia regularis excluditur ex licentia Prælati petita, & obtenta, in c. Non magno pere, n. 4. Ne Cler. vel Monach. 401
Inopia & impotentia solvendi non exinguit obligationem, sed suspendit illius effectum in tempus propoitionis formæ, in c. Odoardus, n. 64. de solut. 209
Inquisitio debet superior contra subditum maxime Prælatum de his tantum, super quibus præcessit infamia, in c. Qualiter, & quando il secundo, num. 1. de Accusat. 152
Inquinanda est veritas ab eo, contra quem fit inquisitio, prius quam à testibus, ib. n. 1. pag. 112
Inquisitio officium est veritatem invenire, ibidem numero 80. 192
Inquisitio extraordinaria, & generalis quæ fit, in c. Perniciosam, n. 6. de offic. Ordinari. 427
Fieri potest etiam fama non precedente summariæ, & sine strepitu judiciali, ib. n. 2. pag. 427
Inquisitio, vel accusatio, denunciatio, & exceptio an impediunt promotionem, vel electionem, in c. Accusatum, n. 10. de simon. pag. 148
Inquisitio non fit nisi contra infirmam, in c. Omnipotentis, n. 26. & 34. de Accusat. pag. 114
Inquisitio in casibus, in quibus potest fieri non precedente infamia, non impedit electionem, ibidem numero 18. 114
Inquisitio est permessa non solum cum agitur ad vindictam publicam, sed etiam ubi agitur civiliter ad utilitatem Ecclesie, in c. Qualiter, & quando, il secundo n. 6. de accusat. 131
Inquisitio in causis civilibus est permessa si spectant ad publicam utilitatem principaliter ib. n. 7. 112
Inquisitio facienda est in loco, ubi quis laborat infamia, ib. n. 8. 113
ad Inquisitionem esse fama, ut procedi possit tam contra subditum, quam contra Prælatum qui requirantur, ib. n. 9. 113
Inquisitio ut fieri debeat, requiritur ut fama ad aures superioris perveniat, nec sufficit ut perveniat ad alios, ib. n. 10. 113
Inquisitio nec contra Prælatum, nec contra subditum fieri potest, nisi infamia præcesserit, ib. n. 11. 113
Inquisitio jam incipit cessat superveniente Accusatore, ib. n. 19. 113
Inquisitio non ita facile est facienda contra Prælatum sicut contra subditum, ib. n. 27. pag. 114
Contra Prælatum requiritur infamia, que sine scandalo dissimulari non potest, vel sine periculo tolerari, ib. d. n. 27. & 37. 114
Vide in vet. Fama.
Inquisitio quando fit contra aliquem debet esse præfata, ib. n. 28. 115
Inquisitio quis ordo fit servandus, ibidem numero 1029. 115
Inquisitio fit primò fieri, & postea usque ad capitula, nihil agitur, ib. n. 30. 115

Quod procedit in inquisitione speciali, sicut in generali, in qua non dantur capitula, ib. n. 31. 115
Inquisitionis processus non traditur rito Capituli, vel si non apponatur, ib. n. 31. pag. 115
Inquisitio quomplex fit, & an in qualibet inquisitione sit servanda forma hujus Capituli, ib. n. 20. & seq. usque ad n. 66. 115
Inquisitio generalissima quæ dicitur, ib. n. 41. pag. 115
Et quæ inquisitio generalis, ib. n. 42. 115
Capitula tradi non debent quando inquisitur super altari Ecclesie, n. 43. 116
Inquisitio specialis quæ fit, ib. n. 44. & 45. pag. 116
Et si fiat non ad pœnam imponendam, sed ex debito officii non requiritur infamia, ib. n. 41. 116
Idem si fiat ad denunciationem publici officiali, ibidem n. 46. 116
Inquisitio contra Regularem si fiat ad correctionem, non requirit formam hujus, c. ib. n. 49. 116
Si vero fiat ut ab administratione remoueat, servanda est hæc forma quoad quædam, ibidem numero 19. & 38. 116
Inquisitio alia est præparatoria, seu generalis ad inveniendam delinquentem, alia solennis ad puniendam, quæ à Canonibus dicitur specialis, ibidem numero 14. & 16. 116
Inquisitionis specialis distinctio, ibidem numero 35. pag. 116
Inquisitionis generalis, & specialis communis prædicta quæ fit, ibid. n. 14. & n. seq. & 60. pag. 117
Inquisitio generalis, quæ fit ad inveniendam delinquentem non requirit infamiam, ibidem numero 17. 117
Inquisitio generalis transe in specialem quando testes in genere interrogati nominant delinquentem in specie, ibid. n. 58. & 61. 117
Inquisitio specialis contra certam personam sive ex officio sive ad denunciationem alicuius fieri non potest, nisi infamia præcedere, ibid. n. 19. 117
Inquisitio specialis non procedit diffamiatione alia, nec oblati contracta consuetudo, ib. n. 60. 117
Inquisitio generalis in qua per testes aliquis nominatur sine alia forma, spectat viam ad specialem inquisitionem, ibid. num. 61. 117
Inquisitio super crimine, quæ fit ex iure iudicis officio, an, & in quo differat ab inquisitione, quæ fit ad querelam, seu denunciationem parisi, ibid. num. 62. & seq. usque ad num. 68. 118
Inquisitionis iudicium in quo differat iudicio per viam accusationis, & per viam denunciationis, ibid. num. 68. & seq. usque ad num. 74. pag. 118
Inquisitio quæ nominatur contra Regulares quor habet specialia, ibid. n. 63. 118
Ordo iuris in inquisitione quæ fit contra Regularem, non est ad vagum observandus quoad substantiam iudicis: focus quoad veritatis probationem, ibidem numero 69. 118
Exceptiones tot non recipiuntur contra Regulares quot contra seculares, ibid. n. 101. pag. 118
Inquisitores heretice pravitatis cuius status esse debeant in c. Cum incipit, n. 12. de elect. pag. 459
Inquisitores officiales in regno Sicilia ab Episcopo cogi possunt solvere legatam piam non obstant allegatis exemptionibus, in cap. Ad hæc n. 21. de Reliq. domib. c. 7
Inquisitor potest punire hereticum mentalem si liqueat de heresi per illius confessionem, in cap. Dolentes, n. 61. de redec. Missar. pag. 311
Inquisitio pendente inquisitione intelligibilis est, in cap. Omnipotens, n. 26. & 34. de Accusat. pag. 114
Inquisitio non potest confessionem suam impugnar sub pretextu, quod capitula sibi tradita non fuerint, vel infamia non præcesserit, in c. Qualiter, & quando, il secundo, n. 31. de Accusat. 113
Inquisitio de dissipacione interum ab administratione remouetur, consilio de suspicione: sicut in accusatore, ib. n. 74. 115
Vide in vet. Prælatum quoad alienationem, & administrationem.
Instigare quid sit, in c. Qualiter n. 3. de elect. pag. 66
Instancie cause in iudicio non perimunt per matrem alterius coobligantium, sed in heredem continuantur, in cap. Ex parte, n. 16. de Arbitr. pag. 613
Secus in arbitrio, ib. n. 17. 613
Instanciam dare sufficit respondenti, in c. Intercessit, n. 14. de homicid. 153
Instancia causarum ante lita correctionem non currit, in c. Olim, n. 7. de lit. consuet. pag. 104
Instancia

Instantia contra laicum inchoata non transeat in Clericum successorem, referat votum D. Robulteri ad Signaturam iustitiae apponatur, in cap. Magnus, num. 10. & 17. de oblig. ad mone. pag. 140.
Instantia constituta de iure civili perit triennio, sed de iure Canonico causa instantiam non habent, & cur, in c. Super eo, l. secundo, num. 3. de Appellat. 142.
Instantia post Concilium Tridentinum, ibid. num. 2. 9.
Instantia iudici non perit per lapsum triennii de iure Canonico, focus de iure civili, in cap. Venerabilis, n. 1. & seq. de iudic. 35.
Et quae fit ratio diversitatis, ibidem. num. 2. de seq. pag. 37.
Instantia perempta omnia ad ea perierunt, datur novus libellus, licet iterum contestatur, & omnia fiunt de novo, ibid. n. 4. & 13. pag. 36.
Instantia non perit triennio secundum Canones in causis tam ordinatis, quam delegatis, ibid. n. 6. 36.
Instantia in causa appellantis tam secundum leges, quam secundum Canones perit lapsu unius anni, vel ex causa triennii, ibid. n. 8. pag. 37.
Commissum causam instantiam an de iure Canonico percat post lapsum triennii, sicut perit de iure civili, ibid. num. 9. 37.
Instantia perit etiam de iure canonico, quando reus absolvitur propter inopiam iudicium, ibid. n. 10. 37.
Instantia de iure civili perit triennio, sed non perit iudicio ibi n. 12. 37.
Instantia ex Concilio Tridentino per lapsum triennii perit iudici, cupis iudicio capiat, sed non perit paribus, nec perent acta, ibid. n. 14. 37.
Instantia ex Concilio Tridentino an curat cum non fiat per iudicium quominus causa infra biennium remittatur, sed vel ob qualitates causas, vel ob partium cavillationes, ib. n. 19. & seq. usque in fin. 38.
Instantia non curat si huius protrahatur ultra praefixum tempus ob cause magnitudinem, ib. n. 10. 38.
Instantia non curat cum causa protrahatur partium cavillationibus, ib. n. 12. 38.
Contrarium, ibid. n. 22. 38.
Sententia lata post instantiam peremptam nulla est, ib. num. 24. 38.
Instantia quid sit, in cap. Cum pridem, n. 91. de Pae. 313.
Vide in ver. In instantiam.
Instantia, & desistere spectat ad ordinariam jurisdictionem, in cap. Tuz, numero 13. de Cler. non resid. 69.
Instanti faceret se patiens in beneficium vivens hoc ipso pellendus est, & nihilominus deponendus, in c. Littera, n. 29. de Praeb. pag. 244.
Instantio beneficium de iure communi ad Episcopum spectat, in cap. Eam te, n. 3. de qua, & qual. 238.
Instantio authoritabilis non competit infensibus Praelatis etiam ex consuetudine, vel praescriptione, ib. num. 1. 238.
Nisi habeant jurisdictionem quasi episcopalem in Clero, & populum parvate ad Episcopum, ibid. n. 4. 238.
Instantio corporalis de iure communi ad Archidiaconum pertinet, ibid. num. 1. 238.
Instantio collativa potest competere inferiori ex consuetudine, ibid. num. 7. 238.
Instantio in beneficiis jurisdictionis, quae post Concilium Tridentinum acquiritur, reservari non potest alicuiquam Episcopo, in cap. Cum Ecclesia Viterbana, num. 37. de elect. 85.
Nunquam in Ecclesia exemptis, nisi rector ordinaria fungentem jurisdictionem, ibid. num. 32. pag. 85.
Instantiones quae ante Concilium ex immemorabili ad instantia spectabant an sint sublatae, ib. n. 33. 85.
Instantio de exaribus Minoribus facta ad effectum vendendi bona hereditaria & pretium convertendi in usum fabricae, vel facultatis an teneat, in cap. Nimis parva, n. 29. 26. & seq. de excess. Prael. 20.
Instantio cum est pro non scripta, modus etiam illi adiectus est pro non scripta, ib. num. 35. pag. 22.
Instantio de monasterio, seu ecclesia Fratrum Minorum an valeat, & an instantur in persona Ecclesiae Romanae, ibid. num. 21. 23.
Instantio de signo omnino dignitate inter duos praefatos patrono laico quamvis a principio fieri non debet, tamen facta teneat, in cap. Cum autem, n. 29. & 36. de Interpart. pag. 249.
Instantio authoritabilis est de lege jurisdictionis, in c. Quod a praedecessore, num. 28. de schismat. 231.

Instantio canonica rationem solemnem extrinsecam non possumit, sed prolati debet, ibid. n. 12. 242.
Instantio cui de iure communi competit, eadem & desistere, in c. Conquerente, n. 18. de off. Ordin. 473.
Secus si de iure communi ibid. n. 19. 473.
Praescriptio instantio non censetur praescripta desistit, ibid. n. 20. 474.
Canonica instantio dicitur quae est sine voto conferentis, recipiens, vel forma, in cap. Constitutus, n. 10. de fil. Praeb. 310.
Instantio in bonis, quorum non est capax nisi procreatus ex legitimo matrimonio, constituitur qua possessione legitimitate verax, & non ficta, in cap. Lator n. 17. Qui huius legit. 90.
Instantionum tres sunt species, in cap. Cum Ecclesia, num. 28. de caus. post. & praep. 141.
Instantio corporalis pertinet ad Archidiaconum de iure communi, ibid. n. 29. 141.
Instantio authoritabilis non potest fieri ab Archidiacono, ibid. n. 30. 141.
Nec praescribitur sine titulo, aut immemorabili, ib. n. 31. 141.
Instantio collativa quominus spectat ad Episcopum, vel curiam, ibid. n. 32. 141.
Instantio hereditaria, ibid. n. 33. 141.
Vide in ver. Hereditaria instantio.
Instantio praetoriarum est jurisdictionis necessitate non voluntariae, in c. Illa, n. 15. Ne sedevacante. 258.
Instantio beneficiorum spectat ad Episcopos, vel curiam Officiales, in cap. Ex frequentibus numero, de instit. 223.
Instantiones, & custodiae potest de iure speciali ad inferiorum pertinet, & possident lite cum Diocesano, in possessione descendit, in cap. Cum venissent, n. 1. de Institut. 224.
Episcopus fundat intentionem de iure communi super institutione personam in beneficiis sine dicitur, ibid. num. 2. & 11. 224.
Declaratur, ibid. n. 3. 224.
Vide in Instantio.
Instantio ad praesentationem eius qui rancius patronatus possidebat & credebatur patronus non remouetur, licet illud jus ab eo postea evincatur, in c. Consultationibus, n. 2. de iurepat. 244.
Instantio ab ingrediente Religionem Fratrum Minorum, illam sequuta illius professione potest capere hereditatem etiam non expectata morte naturalis, in c. In praesentia, n. 51. de Probat. 172.
Instantio in bonis alicui ex debito in cumbens potest alteri demandari, in cap. Cum sit as, num. 3. de arat. & qual. 270.
Instantio de qualitatibus promovendi extra Curiam a quibus sumenda, in cap. Nisi cum pridem, num. 67. de renunc. 179.
Instantio cogata a notario contra prohibitionem statuti valent, in cap. Littera quas, n. 10. de matr. contr. cont. interd. Eccl. 81.
Instantia a notariis Clericis confecta, in cap. Sicut te, num. 33. & seq. usque ad num. 42. Ne Cler. vel Monach. 427.
Et quid post interdictum notariatus officium, ibid. n. 34. & 37. 427.
Instrumentum sumptum ex sumpto non probatur, in cap. Lator, num. 44. Qui huius legit. pag. 94.
Instrumentum in quo mille finium repugnat indidicibus, vitatur in totum, ibid. n. 45. pag. 94.
Et saltem non probatur datum, ib. n. 46. & 66. pag. 91.
Instrumentum si alicui subtrahatur fuerit error illi iuramento, vel et auctori boni viri iuramentum deservit, in c. Intravit, n. 12. de test. & iur. 191.
Instrumentorum appellatione veniunt etiam testes, in cap. Pervenit, l. primo, n. 7. de test. cog. 202.
Procedit in materia lata, seu in restringibili, ib. n. 2. 202.
Instrumenti unius falsitas, & defectus si in aliis instrumentis, in cap. Audiamus, l. primo, num. 14. de Rescript. pag. 297.
Instrumenta communia debent esse postulant ad mandandam intentionem etiam in causa reconventionis, in cap. G. perpetuus, n. 8. de fid. Instrum. 209.
Vide in ver. Acta.
Instrumenti perdit tenor probati potest per testes, qui illud perlegerunt, & deponunt, quod erat sine vitio, in c. Cum olim, l. primo, n. 1. de prae. 37.
Instrumentum fuisse amissum non sufficit probare, nisi etiam probetur illius tenor unicum solennitatis necessitas, ibidem num. 9. & 10. pag. 37.
Testes

Testes deponentes super instrumentis deperditis debent esse periti, ib. n. 9. 38.
Instrumentum discrepans a matrice, seu protocollo debet tantum illud corrigi, & emendari in c. Licet, n. 33. de crim. falsi. 343.
Instrumenti restrictio facta in actis partibus praesentibus, & non contradicibus probat originale, in cap. Cum in iure, n. 11. de off. Delegat. 405.
Secus si solus Notarius exemplaverit originale instrumentum reducendo illius tenorem ad acta ibid. numero 13. 405.
Instrumenta cum producentur sola productio est de actis & non tenor, ib. n. 14. 405.
Instrumenta si in mari appareat, decimae novallium cui Ecclesiae debeantur, in cap. Quoniam, num. 12. de Decim. 389.
Intellectus rectus est qui diriguntur a prudentia, scientia, & opinione vera, non rebus veris, qui diriguntur ab eorum communitate, in c. Ne innotatis, n. 28. de Constit. 47.
Intellectus rectus, & non rectus qui dicuntur ex sententia Alexandri de Ales, & D. Thomae, ibidem num. 79. & 80. 48.
Intellectus inclinatur in objectum suum per modum naturae, ib. n. 83. 49.
Intellectus speculativi, & practici virtus in quo consistit, ib. n. 86. 49.
Intellectus speculativus, & practicus an, & in quibus differant, ib. n. 187. & n. 188. pag. 58.
Intellectus ita movetur ab objecto veri, sicut appetitus sensitivus bruti ab objecto delectabili, ib. n. 188. 61.
Voluntas habet libertatem contractatus: intellectus sensitivus, ib. n. 186. 63.
Intellectus Divinus, & Angelicus cognoscunt compositionem, & divisionem per intellectum simplicis quidditatis, in d. c. Ne innotatis, n. 168. de constit. 93.
Intellectus humanus cognoscit componendo, dividendo, & ratiocinando, ibid. n. 168. pag. 63.
Intellectum esse certum practice, & dubium speculative, vel e converso non est possibile, ib. n. 210. 70.
Intellectus non habet libertatem opinandi ut libet, sed violenter inclinatur in eam partem, in qua sunt fortiora motiva, ib. n. 157. pag. pag. 79.
Intellectus a capitulo non Decretis, Decretalium, & Sixti.
Ad abolendam, in c. Ad extirpandas, n. 6. de fil. Praeb. 314.
Ad Apostolicam, de Regulari, in c. Cum accessissent, 38. de constit. 149.
Alter, 30. q. 5. in c. Tuz, n. 21. de desponsat. impuber. 17.
Alterationis, lib. 6. in c. A nobis, n. 21. & seq. usque ad n. 29. de bigam. 368.
Auditis, n. 5. de praescript. 222.
Beneficium, de Regulari, lib. 6. in c. Consulti, n. 34. de Regulari. 95.
Canonis, & c. Sicut, 151. dist. in c. Nimis, n. 14. de fil. Praeb. 313.
Canonum statuta, de Constit. in eodem c. a n. 1. usque ad n. 10. 18.
Causam, de elect. in c. Quia ingredientibus, n. 14. & 32. de testam. 316.
Charitatem, 12. q. 2. in c. Venerabili, n. 11. & 13. de censib. 281.
Clerici, l. q. 2. in c. Significatam, num. 42. de praeb. 201.
Clerici, de postul. in c. Multa, n. 96. Ne Cler. vel Monach. 401.
Cleros, 22. dist. in c. Cum contingat, 56. de arat. & qual. 202.
Cleros, 21. dist. in c. Requiritur, n. 40. de ordin. ab Episcopo. 207.
Concilii, §. Hinc etiam, 17. dist. in c. Significasti, n. 73. de elect. 18.
Conquerente, de off. Ordinari in c. Quoniam, n. 15. 17. & 21. & 32. de decim. 389.
Constitutus, de Relig. domib. in c. Cum pridem, n. 38. de pact. 546.
Constitutus, de fil. Praeb. in eod. c. Constitutus, n. 6. usque ad n. 27. 339.
Consultus, de Usuris, in c. In Civitate, num. 4. de Usuris. 288.
Corpora sanctorum de consecrat. dist. 1. in c. Cum erit eo, n. 16. de Relig. & venerat. Sanctior. 339.
Cum eniam, de elect. in eodem cap. Cum causam, n. 85. 79.

Cum creatura, de celebrat. Missar. in c. Ut Abbates, n. 86. de arat. & qual. 228.
Cum in cunctis, §. Inferiora, de elect. in d. c. Cum in cunctis, n. 35. 39.
Cum in sua, de Decimis, in c. Cum contingat, n. 11. de constit. 393.
Cum contingat, de arat. & qual. in d. c. Cum contingat, n. 46. & seq. usque ad n. 56. pag. 261.
Cum Maribus, §. Quasi visiti, de celebr. Missar. in c. Ne innotatis, n. 27. 4. de constit. 384.
Cum non decet, de elect. lib. 6. & concilio cum c. Un. de Cler. non resid. eodem lib. 6. in c. Licet, n. 159. de praeb. 176.
Et cujus Ecclesiae utilitas ad hoc requiratur, ibidem numero 160. 176.
Cum omnes, triplex intellectus, in d. c. Cum omnes n. 1. & seq. usque ad n. 11. de constit. 125.
Cum permissis, 7. q. 1. in c. Consultationibus, n. 48. de Cler. 206.
Cum persona, de privileg. lib. 6. in c. Procuraciones, n. 42. de censib. 280.
Cum tempore, de Arbitris, in c. Ex parte de arbit. 614.
Cum voluntate, de senten. excom. in c. Indecorum, n. 26. & 48. de arat. & qualitat. pag. 234.
Determinatus, de iudicis, in c. contingit, n. 29. de Arbitris. 612.
De Francia, de sponsal. in c. Utrum, n. 15. de cognat. spirit. 62.
De his, 12. dist. in cap. Ut Abbates, num. 83. de arat. & qual. 227.
Delatori, §. q. ult. in cap. Si quis, numero 4. de homicid. 249.
De multis, de praeb. in c. Dandum, l. secundo, num. 28. & seq. de elect. 4. & in c. Cum iam datum, n. 22. de praeb. 119.
Diaconus, 17. dist. in c. Tuz litterae, n. 58. de Cler. per sale. promot. 348.
Diaconus, 23. dist. in c. Requiritur, n. 1. de Ordin. ab Episcopo. 207.
Didicimus, & c. Pudentia, 7. q. 1. in c. Quod a praedecessore, n. 24. de schismat. 230.
Disso, de senten. excom. lib. 6. in c. Sufcepimus, n. 26. de homicid. 217.
Dilecto filio, de offic. Archid. in c. Nullus, n. 24. de for. compet. 18.
Domino sancto, 50. dist. in c. Nonnulli, n. 37. de Rescript. 226.
Ego solus, dist. 6. in cap. Ne innotatis, num. 118. de Constit. 156.
Ex parte, de arat. & qualitat. in c. Ex parte, n. 16. de capell. Monach. 228.
Edoceri, de Rescript. in cap. pastoralis, num. 27. de constit. 258.
Eos, 32. dist. in cap. Nullus, num. 19. de for. compet. 56.
Episcopus, 88. dist. in c. Nos quidem, num. 1. de testam. 322.
Episcopus, n. 77. dist. in c. Conjugatus, n. 11. de convers. conjugat. 150.
Et hoc attendendum, de consecrat. dist. 1. in c. Cum creatura, n. 28. de celebrat. Missar. pag. 315.
Ex diligenti, de Simonia, in c. Cum pridem, n. 40. de pactis & in d. c. Ex diligenti, n. 34. & seq. usque in fin. de simon. 547.
Ex eo, de elect. lib. 6. in cap. Cum in cunctis, n. 53. & 56. de elect. 42.
Ex litteris, de excess. Praelator. in c. Requiritur, n. 30. de ordin. ab Episcopo. 212.
Ex multis, l. q. 3. in cap. Cum pridem, n. 42. de pactis. 546.
Ex parte, l. terzo, de privileg. in c. contingit, l. secundo de o. 12. de senten. excom. 180.
Ex parte, de tempore ordinari in c. Consultationi, n. 6. de Apostat. 246.
Ex tenore, & c. Ad aures, de tempore ordin. in d. c. Ex tenore, n. 11. 182.
Ex sua, in §. Contra eos, de Cler. non resid. in d. c. Bx tua, n. 2. & 18. 64.
Extrahenda §. Qui vero, de praeb. in c. Nisi essent, n. 48. eodem tit. 134.
Consultus, 17. q. 2. in c. Consulti, n. 33. de Regulari 95.
Gratia, de praeb. lib. 6. in c. Super litteris de Rescript. 219.
Humana aures, 22. q. 5. in c. Faldicus, n. 70. & seq. usque ad n. 80. maxime, n. 76. & 162. vers. Non obstat secundum, de crim. falsi. 222.
Illa, 12. dist. in c. Consultum, n. 37. de absey. Jejun. 146.
Illa, 2. dist. in c. Consultum, n. 37. de absey. Jejun. 146.

1 c. Pervenerit, de Adult. in d. c. Pervenerit, n. 8. pag. 282
1 c. Pervenerit, de Immun. Ecclief. intellectus quatuor, in cod. c. Pervenerit, n. 10.
4 c. Pervenerit, 7. q. 1. in c. Nulla, 48. & 78. de concess. p. b.
4 c. Postulasti, de concess. p. b. in d. cap. Postulasti, n. 1.
2 c. Postulasti, de concess. p. b. in c. Cum Ecclief. Valterana, n. 16. de elect.

4 s. Si quis ad fractionem, in Auth. de Ecclief. in c. Nos quidem, n. 1. & 6. de testam.
2 s. Si quis Oratori domum, in Auth. de Canon. Episcopis, in c. Cum vos, n. 40. & 73. de offic. Ordin.
5 Intentio quis fit, in cap. Si quis puerum, n. 3. de Baptism.

Intellektus Authentice.
2 Auth. Decret. C. de arbit. in c. Non sine, n. 20. de Arbit.

- Interdictum ubi possidet, non datur in materia nutritiva peccati, ib. n. 100. 69
- Nec quibus vis resistit, ib. n. 110. 69
- Interdictum Praetatum non debet esse clausorium, in c. Si cum te, n. 16. Ne Cleric. vel Monach. pag. 27
- Interdictum ad lapsum possit tota civitas, vel dicecesis ob contumaciam Episcopi, in c. Sancti illecondo, n. 6. & seq. usque ad n. 17. de offic. Deleg. 190
- Interdictum potest terra ob delictum domini, vel rectoris, ib. n. 9. & 13. 391
- Regnum ob delictum Regis, & terra feudalis ob delictum vasalli, ib. n. 10. 191
- Interdictum si poena spiritualis, ib. n. 11. 391
- Interdictum Recuperanda ad quae excedunt, in c. Gravus, n. 7. de restitu. spoliorum. 140

Vide in ver. *Spoliatus*.

- Interdicti generalis tempore clam celebrare possunt Episcopi non prohibiti, qui non fuerunt interdicti culpabiles, in c. Quod nonnullis, n. 1. de privileg. 21
- Idem in c. Cardinalibus, ib. n. 4. 81
- Privilegium celebrandi clam tempore interdicti non suffraganeis, quorum culpa, vel laude interdictum fuit positum, ib. n. 1. 81
- Interdictum magistratus ne quis exerceat certam aeternam ex parte ipso facto finito magistratu, in cap. A nobis, il primo, n. 60. de sent. excomm. pag. 153
- Interdictio in dubio facienda est ut evitetur perjurium, in c. Cum tunc, n. 26. de arbit. 606
- Interdictio latissima fieri debet ut agatur de fraude tollenda, in c. Non sine, de arbit. n. 46. pag. 602
- Interdictio postquam admittitur omni materia, in c. Tux litterae, n. 28. de Cla. per. lat. promot. 145
- Interdictio dubio contra certum faciendam est in meliorem partem, contra ipsum in deteriori, & cur. in c. Ne innotuit, n. 109. & n. seqq. de Conlit. 66
- Interdictio statuti dicitur statutum si sit intrinseca, & substantialis & inseparabilis a statuto, in c. Quoniam, n. 16 & 19. de Conlit. pag. 178
- Interdictio quid sit, & quid differat a declaratione, ib. n. 10. 178
- Interdictio legis quadruplex fit, ib. n. 60. pag. 185
- Interdictio sum quatuor sunt species Principis, Confucianus, Iudicis, & Magistrorum, & in quibus differant, in c. Cum venissent, n. 1 & seq. de Judic. 19
- Interdictio quam Princeps facit non est legislator, sed ut magister probabilis est, non necessaria, ib. n. 1. 19
- Interdictio translativa quae fit, ib. n. 3. pag. 19
- Interdictio argumentalis, & extrinseca proprie non est legi, ib. n. 4. 19
- Interdictio impropria quadruplex fit, ib. n. 5. 19
- Interdictio proprie quid sit, ib. n. 6. 20
- Interdictio alia est literalis, alia quae in obscuritate sentus, seu dubietate verborum consistit, ibidem numero 8. 20
- Interdictionis prohibitio non afficit ubi copia Principis haberi non potest, ib. n. 40. pag. 23
- Interdictio de bonorum super litteris Apostolicis emendationum indistincte petenda est a Papa si sit praesens in loco, ib. n. 43. 26
- Interdictionis locus non est, ubi verba sunt clara, ibid. n. 41. 26
- Interdictio Papae, vel habentis auctoritatem ab ipso habet vim generalis Constitutionis, etiam si aliquo speciali calculo ad consultationem alicujus edicta fuerit, ib. n. 16. 21
- Interdictione prohibita non censetur prohibita interdictione quae fit obiter, & incidenter ib. n. 38. 32
- Litteralis expositio absolute necessaria est ad intelligentiam legum, ib. n. 31. 33
- Interdictio legum naturaliter necessaria est, & ideò per Constitutionem, vel statutum tolli non potest, ibid. n. 36. 33
- Interdictio Cane nam ad dogmata pertinentem alicui fieri debet a Lectoribus Theologiae, & atque a Professoribus iuris, ib. n. 100. 34
- Interdictio obliqua debet Evangelio, alius non est interdictione, sed corruptio, in c. Cum pridem, n. 81. de part. 511
- Interdictio lata fit etiam odiosis quatenus patitur verborum proprietate, in cap. Inter ceteras, num. 18. de re script. 198
- Interdictio ficta fit in legatis ut minus gravetur haeres quam heri possit, ib. n. 19. pag. 192

- Interdictio in dubio fit pro iure communi, quando concurret cum privilegio, in c. Olim, num. 21. de verb. signif. 230
- Interdictio fit contra eum, qui potuit legem aperte dicere, ib. n. 10. 211
- Interdictio gratiarum, & dispositionum Apostolicarum in favorem supremorum Principum Regularibus, & aliis quibusque interdictione est sub poena excommunicationis latae sententiae, in c. Consequentes, n. 29. de consuetud. 219
- Statutum prohibens interdictionem intelligitur de extrinseca, in c. Cum venissent, n. 97. de iudicis. 33
- Interdictio statuti. Vide in ver. *Statutum quoad interdictionem*.
- Interdictio semper fieri debet exclusiva praedicti tertii, tamen verba improprie, in c. Mandato, n. 47. de simon. 181
- Interdictio in dubio fit pro iure communi, quando concurret cum privilegio, in c. Quod nonnullis, n. 26. de privileg. 21

Vide in ver. *Privilegium Interdictio*.

Vide in ver. *Legis Interdictio*.

- Interpretandi potestas cohaeret personae, & in alium non transit, in c. Cum venissent, n. 17. de iudic. 22
- Interpretandi licentia, quae in Doctore confertur, quod operatur, ib. n. 91. 35

Vide in ver. *Declaratio*.

- Interrogatoris principale negotium tangentibus non cogitur pars respondere nisi dentur dissonave medio iuramento per modum positionum, in c. Olim, n. 60. de iur. contestat. pag. 109
- Si tamen respondeat, & consistat sibi praedictae, n. 61. 109
- Interrogatio non fit sine animo, in c. Auditis, num. 16. de preceptis. 224
- Interrogatio temporum etiam in minoribus ordinibus servanda, nisi aliud Episcopo magis expedire videretur, in c. De eo, n. 11. de tem. por. Ordinat. 3

Vide in ver. *Ordinem Interrogatio*.

- Intervallum medi tempore modicum non vitiat obligationem, in c. Licet in 3. de spons. duor. pag. 36
- Declaratum, ib. n. 9. 36
- Intervallum: si bene non dicitur in beneficio si alius petierit fructus, in c. Si quis, n. 38. de iur. compet. 44
- Introducere verbum quid importet, in c. Presbyterium, n. 15. de elec. non inact. 306
- Intus in quatuor species distinguuntur, in c. N. si cum pridem, n. 26. de tenen. 155
- Intus proprie quis dicitur, ib. n. 16. 21 & 26. 155
- Prædo maximus est intrudens se in Ecclesiam, & falsus Praelectus, ib. n. 30. 155
- Intus ponis dicitur incubator quam possessor, ibid. n. 22. 155
- Intus habentes titulum putativum, sed non a legitimo superiore cedere possunt, ac debent abique alia Praep. licentia, ib. n. 31. 155
- Praelectus intus non potest conferre sacramenta, ac si conferat executionem non censetur, ib. n. 33. 156
- Intus dicitur non solum qui sine electione, sed etiam qui ex electione non canonica, puta minoris partis beneficium occupat, n. 36. 156
- Intus habens titulum putativum a legitimo superiore cedere non potest sine licentia Papae, ib. n. 40. 156
- Intus cum titulo colorato in articulo mortis potest beneficium dimittere non expectata superioris licentia, ib. n. 43. 157
- Papa intus intrudere se in beneficio, vel retinere beneficium, quo aliquis connoceat esse privatus, ib. n. 45. 157
- Intus post rem iudicatum, & executionales non auditur, n. 44. 157
- Intus est qui ingreditur administrationi ante confirmationem, vel praece auctoritatem eius ad quem spectat, etiam si praesens electio, in c. Cum jam dudum, n. 3. de praeben. 117
- Intus proprie quis dicitur, in c. Quia diversitatem, n. 6. de cancell. praeben. 328

Vide in ver. *Praelectus Intus*.

- Inventarium non videtur ex commissione signi Crucis, in c. Cum Ecclesia, n. 6. de caus. poss. & propriet. 139
- Inventari condecendi obligatio non impedit quin rei veritas aliunde probari possit, in cap. Sicur, n. 13. de probat. 167

2. Invisi-

- Invisitatus, pignorationes, & aliae dispositiones temporales de bonis Sedis Apostolicae, vel inferiorum Ecclesiarum protogant, aut perpetuari non possunt in c. Consequentes, n. 71. de Consiuetud. 238
- Invisitatus acquiritur ex invitatione, in c. Et si membra, num. 5. de his que sunt a praelat. sine cons. Capit. 269
- Invisitatus penitus contradicens nec sacramentum recipit, nec tam sacramentum, cap. Majores, num. 117. de Baptism. 329
- Invisitatus nominis Domini praemittenda est in actionibus nostris, in c. In nomine Domini, n. 2. de Testib. 187
- Item in arduis, perpetuisque instrumentis, ib. n. 3. & 7. 185
- Item in sententia, ib. n. 4. 185
- Invisitatus nominis Domini qualiter fit facienda, ib. n. 5. 185
- Potest fieri a Notario Christiano etiam in contractibus Iudiciorum, ib. n. 6. 185
- An sit de substantia instrumenti, ib. n. 7. pag. 185
- Facta a Notario in principio pro tollit tributur ad omnia instrumenta in eo comprehensa, ib. n. 8. 185
- Invisitatus nominis Machometti in terris Christianorum fieri non debet publice, etiam a Satanicis, ib. n. 9. 185
- Privatum an sit prohibita, n. 10. 185
- Invisitatus Abbas dicitur habuisse spiritum Prophetiae, in cap. Damianus, num. 9. de Summa Trinit. & fide Cathol. 13
- Praedicti Ordines Praedicatorum, & Minorum, ib. n. 10. 13
- De illius vaticinij iudicium, ib. n. 11. & seqq. 14
- Vide in ver. *Prophetia*.
- Joachimus Abbas non fuit haereticus, sed erraticus, ib. n. 24. & 16. 15
- Ejusdem epistola, qua scripta sua Apostolico subiecit examini, referitur, ib. n. 25. 15
- Joachimus declinatur Catholicus ab Honorio III. licet ejus libellus fuerit a Concilio damnatus, ib. n. 26. 15
- Errores illius qui fuerit, ib. n. 27. 15
- Haereticus plures Joannis de Parma de Doctrina Abbas Joachim, ib. n. 14. 14
- Joannis Anthei pater quis fuerit, in c. Inter ceteras, n. 37. de re script. 200
- Joannis Vvieleff error asserentis omnes esse simoniacos qui collegunt ad orandum pro subreventibus, damnantur Concilio Constantiensi, in c. Significatum, n. 40. de praeb. pag. 101
- Joannis de Anania responsam circa legatum usus fructus factum Infirmitate Fratrum Minorum, referitur, in c. In praesentia, n. 61. & n. seqq. 173
- Joseph Prorex Pharaonis subiecit eidem, ac tributariam fecit universam terram Aegypti praeter sacerdotum, quae libera ab hac conditione fuit, in c. Non minus, n. 28. de Immut. Eccles. 169
- Josephus est promonet personalissimum, demonstrativum ad oculum, in c. Sacro, n. 45. de sent. excomm. 202

Irregularis, Irregularitas.

- Irregularis efficitur qui ministrat in ordine, a quo est suspensus in c. Tux litterae, n. 23. de Cler. per. lat. promot. 344
- Irregularis est Clericus si pugil ab eo datus adversarium occidit, dispensatur tamen cum eo ad beneficium, in c. Henricus, n. 1. de Cler. pugnans in duell. 274
- Irregularis non est praebens homicidio causam remotam, & ad homicidium non ordinatum etiam daret operam resistente, in c. Si constitit, n. 43. de accusat. 119
- Item c. Ad audientiam, n. 31 & 61. de homic. pag. 254
- Clericus qui venando reum in feram misit, & hominem occidit irregularis est, etiam si omnem adhibuit diligentiam, in c. Ad audientiam, num. 20. de homicid. 263
- Clericus qui porcos ex agro fingatur projecit lapidem, & puerum necavit, non est irregularis, ib. n. 21. 263
- Consensus alicuiusdam machinae, vel ballistae, aut expugnationem Castri an sit irregularis, ib. n. 28. 264
- Aliocianus euntem ad aliquem interficiendum an, & quando incurrit irregularitatem, ib. n. 29. 264
- Irregularis non est qui casu interfuit homicidio abique participatione, licet ex ejus praesentia aliquod robur acceriverit adversariis, ib. n. 30. 264
- Irregularis efficitur in flammans animum Regis ad odium, si de sequatur mors, ib. n. 31. pag. 264
- Irregularis est ex homicidio casuali, qui non adhibuit diligentiam quam debuit, licet daret operam resistente, ib. n. 31. 265
- Domitians an, & quando sit irregularis ex homicidio in somnis commisso, ib. n. 37. 265

Repetiturum in 5. libris Decret.

- Ursum, aprum, vel leonem tentas si aliquem interficit an sit irregularis, ib. n. 43. 265
- Clericus & cam panili fursum trahens chordam Campanae an sit irregularis si puer fumi appensus ceciderit, & exspiraverit, ib. n. 44. 266
- Irregularis efficitur causam praebens homicidio animo nocendi, licet alias daret operam resistente, ibidem n. 45. 266
- Fenestram faciens ea intentione ut alter se per eam precipitaret irregularis efficitur, si mors sequatur, ibidem n. 46. 266
- Clericus se defendens in rixa an sit irregularis, si superveniat inimicia detentorum, & aliquem interficiant, ib. n. 47. 266
- Cultellum tenens in manu an sit irregularis si alter in eum insulcit, & vulnus lethale accepit, ibidem n. 48. 266
- Irregularis ex eodem facto unus esse potest ex homicidio voluntario, alter ex casuale, ib. n. 14. 267
- Irregularis non est qui omni conatu ausus est occidere, sed non occidit, ib. n. 56. 267
- Irregularis an sit consulens alicui homicidium, si ille, dum egreditur occidit, ib. n. 61. pag. 268
- Clericus tradens officiali furem, petenti ut eum puniat circa sanguinis effusorem, an sit irregularis si officialis occidat, vel mutilat, ib. n. 49. 260
- Clericus expellens latronem de ecclesia qui iustitia mediante suspensus est, an sit irregularis, ibidem n. 60. 266
- Portans ligna ad eum bidentes haereticos ut indulgentiam consequatur an sit irregularis, ibidem n. 52. 266
- Occidens hominem etiam infidelem est irregularis, ib. n. 72. 268
- Irregularis est dans causam homicidio, in c. Decretis, n. 1. & 7. de homic. 158
- Irregularis remota videtur ab omni altaris ministerio, ibidem n. 70. 258
- Irregularis est praebens causam proximam homicidio, licet det operam resistente, ib. n. 8. 258
- Irregularis est iudex qui protulit sententiam sanguinis, si exinde secuta sit mors, ib. n. 9. pag. 259
- Tellus quoque deponens in causa sanguinis sequuta morte irregularis efficitur, ib. n. 10. pag. 259
- Puer qui turgidam vesicam frangens dedit causam abortui multum praegnantis an sit irregularis, ibidem n. 14. 259
- Irregularis non est accedens armatis neptem adulteram, ut cogat adulterum cum ea contrahere, si adulter metu se precipitaverit, ib. n. 15. 259
- Adulter irregularis non est ob necem a marito illatam uxori adulterae, ib. n. 14. 259
- Instantes apud Regem pro remedio facinorum an sit irregularis si malefactores iussu Regis necati fuerint, ibid. n. 19. 259
- Clerici possunt de suis malefactoribus conqueri coram iudice seculari sine poena irregularitatis, dummodo protestentur expresse, ib. n. 18. pag. 260
- Index ecclesiasticus tradens Clericum degradatum curiae seculari praevia protestatione non est irregularis, ibid. n. 19. 260
- Episcopi deputantes ballivos in sua jurisdictione temporali non sunt irregulares, licet poena sanguinis inferatur, ib. n. 20. 260
- Princeps qui legem condidit sub poena mortis non efficitur irregularis si legis auctoritate aliqui ultimo supplicio afficti fuerint, ib. n. 21. 260
- Judex committens alicui causam irregularis est, si commissarius ad mortem condemnet, ib. n. 21. 260
- Irregularis an sit Clericus, cui episcopus commisit ut eligeret iustitiam, si iustitiam procedat ad poenam sanguinis, ib. n. 24. pag. 260
- Irregularis non est qui consulit alteri ut morti se exponat pro nomine, sive honore Christi, vel pro fide, aut pro statu Ecclesiae, ib. n. 25. pag. 260
- Inquisitores pronunciantes aliquem haereticum, licet sciant eum morti tradendum, aut alias id procurent, excusantur ab irregularitate, ib. n. 26. 260
- Irregularis est laicus occidens furem pro sola rerum defensione, in cap. Interfecti, numero 21. de homicid. 253
- Irregularis non est qui inter bellum iniusto ad inveniendam pacem, licet ex illius praesentia robur accedat suis, & timor adversarii dummodo abutatur dolo, in c. Pertinso, n. 13. de homicid. 272

Q 3

6. Iur-

Irregularitas est Clericus qui in bello injusto auxilium, vel consilium dedit, vel culpabilis, aut negligens fuerit, si causa de equa sit mors, ib. n. 22.
Irregularitas est ex culpa illicita opera homicidium sequitur, in c. Suscepimus, n. 1. de homicid.
Irregularis est qui pro necessaria parentis filii, conjugis, vel alterius conjuncti defensione interfecti aggressorem, ib. n. 14.
Irregularis est committens homicidium pro necessaria defensione proprii honoris, ib. n. 19. pag.
Irregularis an efficiatur Clericus qui pro necessaria defensione defensoris furem, vel ipsiorem occidit, in cap. Suscepimus, n. 7. usque in fin. de homicid.
Irregularitas est homicidium, vel mutilatione in quibus casibus contrahatur, ib. n. 17. usque in fin.
Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione est in duplici differentia, ib. n. 18.
Irregularitas ex homicidio casu contrahitur ab eo, qui dabit operam vel illicita, ib. n. 19.
Irregularitas ex homicidio voluntario qualiter contrahatur, ib. n. 21.
Irregularitas incurritur etiam cum merito, in c. De exco, n. 8. & in c. Petrus, n. 6. de homicid.
Irregularitas ex homicidio voluntario contrahitur indistincte ab eo qui datur causam pro homicidio, sed oportet ut homicidium sit in se volitum, ibidem n. 17.
Irregularitas an, & quando oriatur ex causa remota ad homicidium ordinata, ib. n. 19. pag.
Irregularitas an contrahatur ex homicidio, vel mutilatione pro necessaria defensione parentis, vel parentum, in c. Petrus, n. 1. & sequ. usque in fin. de homicid.
Irregularitas ex occisione, vel mutilatione ad sui defensionem quando incurritur, ib. n. 3. pag.
Irregularitas contrahitur etiam ex merito, ib. n. 6. 171.
Irregularitas incurritur ex homicidio patris ob necessitatem in honore defensionem, ib. n. 9. pag.
Irregularitas contrahitur ex sola praesentia in homicidio ab alio patris in bello injusto, secus si bellum sit ipsum, ib. n. 11.
Irregularitas contrahitur ab eo qui ligavit fures, sicut ab eo qui interfecit, in c. Suscepimus, n. 6. de homicid.
Irregularitas an, & quando incurritur Clericus occidens, aut causam praestans occisioni pro defensione personae, & ceterum, ib. n. 13.
Irregularitas inducitur ex violatione suspensionis non solum per actum alicui ordini competentem iure divino, sed etiam iure ecclesiastico, in c. Vel non est compos, n. 39. de temp. ordinar.
Irregularitas non inducitur nisi in casibus in iure expressis, ib. n. 41.
Irregularitas quid sit, & in quo differat a suspensione, in c. Nisi cum pridem, n. 20. de re iudic.
Irregularitas tribus modis contrahitur, ibidem num. 31. pag.
Irregularitas nativa quae dicitur, ib. n. 82. pag.
Irregularitates omnes, & earum potestates sunt de iure positivo, ib. n. 84.
Irregularitas an tollatur per professionem, ib. n. 84.
Vide in vet. Professio quid operetur.
Et in vet. Negotium.

re divino, in cap. Henricus, num. 29. de Cler. pugn. in duello.
Irregularitas contrahitur ex homicidio ignorantem, & praeter intentionem commisso, quoties culpa praecedat, in c. Si confitent, n. 38. de Accusat.
Irregularitas contrahitur etiam ex causa remota ad homicidium ordinata quod quis datur operam, ib. n. 19.
Irregularitas incurritur causa quae fuerit, ibidem n. 19.
Irregularitas in foro contentioso in dubio non est praesumenda, in c. Ad audientiam, n. 3. de homicid.
Secus in foro penitentiali, vel quasi penitentiali, ibidem num. 4.
Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione in quibus casibus contrahatur, ib. n. 17. usque in fin.
Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione est in duplici differentia, ib. n. 18.
Irregularitas ex homicidio casu contrahitur ab eo, qui dabit operam vel illicita, ib. n. 19.
Irregularitas ex homicidio voluntario qualiter contrahatur, ib. n. 21.
Irregularitas incurritur etiam cum merito, in c. De exco, n. 8. & in c. Petrus, n. 6. de homicid.
Irregularitas ex homicidio voluntario contrahitur indistincte ab eo qui datur causam pro homicidio, sed oportet ut homicidium sit in se volitum, ibidem n. 17.
Irregularitas an, & quando oriatur ex causa remota ad homicidium ordinata, ib. n. 19. pag.
Irregularitas an contrahatur ex homicidio, vel mutilatione pro necessaria defensione parentis, vel parentum, in c. Petrus, n. 1. & sequ. usque in fin. de homicid.
Irregularitas ex occisione, vel mutilatione ad sui defensionem quando incurritur, ib. n. 3. pag.
Irregularitas contrahitur etiam ex merito, ib. n. 6. 171.
Irregularitas incurritur ex homicidio patris ob necessitatem in honore defensionem, ib. n. 9. pag.
Irregularitas contrahitur ex sola praesentia in homicidio ab alio patris in bello injusto, secus si bellum sit ipsum, ib. n. 11.
Irregularitas contrahitur ab eo qui ligavit fures, sicut ab eo qui interfecit, in c. Suscepimus, n. 6. de homicid.
Irregularitas an, & quando incurritur Clericus occidens, aut causam praestans occisioni pro defensione personae, & ceterum, ib. n. 13.
Irregularitas inducitur ex violatione suspensionis non solum per actum alicui ordini competentem iure divino, sed etiam iure ecclesiastico, in c. Vel non est compos, n. 39. de temp. ordinar.
Irregularitas non inducitur nisi in casibus in iure expressis, ib. n. 41.
Irregularitas quid sit, & in quo differat a suspensione, in c. Nisi cum pridem, n. 20. de re iudic.
Irregularitas tribus modis contrahitur, ibidem num. 31. pag.
Irregularitas nativa quae dicitur, ib. n. 82. pag.
Irregularitates omnes, & earum potestates sunt de iure positivo, ib. n. 84.
Irregularitas an tollatur per professionem, ib. n. 84.
Vide in vet. Professio quid operetur.
Et in vet. Negotium.

Dispensatio in irregularitate est dispensatio circa ordines, ib. n. 10.
Iudex in dubio non debet iudicare quemquam irregularem, sed quilibet in dubio teneatur se irregularem iudicare, in c. Ne in iudicatis, n. 197. de constit.
Irregularitas an contrahatur ex levissima culpa, in cap. Quidam, n. 9. de homicid.
Iudex omnium provinciarum domina, in c. Inter alia, n. 46. de Immun. Eccles.
Iudex non intelligitur quod factum esse nesciat, in cap. Tuae litterae, n. 9. de Cler. per salt. promot. & in c. Cum venisset, n. 55. de sac. lict.
Iudex possunt per Papam iudicari si contra Evangelium faciant in moralibus, vel haereticis circa suam legem inveniunt, in c. Canonum statuta, num. 68. & 83. de constit.
Iudex delinquentes contra legem Moysis per legem Canonum puniunt, ib. n. 35.
Iudex si obstat fidelibus, vel delinquant in opprobrium Christianae religionis, ib. n. 84. pag.
Item si Dominicus, & Iustus diebus mercionia vendant, & artificia sua opera mechanica exerceant, ibidem numero 85.
Item si in die Parasceves ostia, vel fenestras apertas habeant, aut in publicum proficiant, ib. n. 86.
Iudex, & Paganus non ligantur c. Omnis utriusque, de penit. & censur. ib. n. 87.
Iudex si matrimonium contrahat in gradibus lege Canonica tantum prohibitis ad fidem conversi non separantur, & eorum proles legitima est, ib. n. 88.
Nec teneatur levare formam a Concilio Tridentino praescriptam in matrimoniis contrahendis, ib. n. 89.
Iudex in successibus non utitur lege veteris Testamenti, ib. n. 91.
Iudex quomodo per circumfessionem damnationis periculum evitent, tamen non intrant in regnum Caerulorum, quod fuit omnibus veterum usque ad mortem Christi, in c. Majores, n. 47. de Baptis.
Iudex non potest probare minus quam per duos testes fideles, & honestos si agat contra Christianum, in c. Licet universis, n. 1. de Testibus. pag.
Iudex testimonium contra Christianum non admittitur, ib. n. 3.
Iudex ubi defensione, & protectione Romanae Ecclesiae recepti sunt, in c. Inter alia, numero 62. de Immun. Eccles.
Iudex, & eorum sepulchra quoad Immunitatem, ib. n. 380.
Vide in vet. Immunitas Ecclesiae quoad personas, & quoad loca.
Iudex, vel Paganus non acquirit jurisdictionem si Ecclesiam fundat, vel constituit, in c. Nobis, n. 7. de luerat.
Teneatur tamen eam dotare, ib. n. 9. pag.
Iudex, vel Paganus puerum baptizans, aut levans de sacro fonte non contrahit cognitionem spirituales, ib. n. 8.
Iudexorum bona, qui facti sunt Christiani, & postea labuntur in haereticum, reservantur filiis Catholicis, in c. Vergeatis, n. 19. de Heret. pag.
Iudex qui percussit Clericum, temporaliter puniunt, vel interdicitur commercio donec satisfaciat, in c. Postulasti, n. 1. de Iudicis. pag.
Iudicis officium, ib. n. 210.
Vide in vet. Officium Iudicis.
Iudex infimus, ib. n. 210.
Vide in vet. Infimus.
Iudex, communis.
Iudex major quomodo possit se subicere minori in iurisdictione contentiosa, in cap. Significasti, num. 76. de elect.
Iudex suspecto de iure civili Episcopus datur adjunctus, in c. Nullus, n. 38. de Regular. pag.
Iudex dicitur habere dignitatem, in c. Ad haec, n. 27. de praeben.
Iudex qui tentat corrumpere, litem perdit, si per privata sitis, si publica, si fiscalis, in c. Pervenit, il primo, n. 16. de re iudic. con. pag.
Iudex suum non tuum tibi denegat auxilium, in c. Sacerdoti, n. 51. de sent. excom.
Iudex qui male iudicavit qualiter sit puniendus, in c. Diligenti, il secundo, n. 4. de re iudic. pag.
Iudex inquisitor veri tatis debet cuncta timari, nec se ad Reportarium in 3. libros. Decret.
Iudex etiam non fiat iniuria per appellationem, si tamen aliquale praedictum ex tractatione sententiae, in c. Dilectus, il terzo, n. 3. de Recept.
Iudex a quo regulariter non est citandus in causa appellationis si processerit per inquisitionem, seu ad instantiam partis, ib. n. 5. pag.
Secus si ex officio, ib. n. 6.
Iudicis appellationis iurisdictione expirat per sententiam, in c. Interfragabili, §. Ceterum, num. 34. de offic. ordinar.
Iudex appellationis justificato gravamine ante diffinitivam an debeat principalem causam remittere ad Ordinarium, in cap. Super eo, il secundo, num. 45. de appellat.
Iudex datus cum clausula appellationis remota an hodie teneatur deferre appellationi ex causa probabilis, quae a iure non indulgetur expressae, & an hoc c. sit correctum per c. Ut debitum, infra cod. c. Pastoralis, n. 6. de appellat.
Iudex admitti debet ad defendendam sententiam, in c. Dilectus, il primo, n. 2. de Recept.
Vide in vet. Appellatio.
Iudicis arbitrium.
Iudex ex magna causa potest transgredi Canones, in c. Canonum statuta, n. 108. de Constitut.
Contrarium, ib. n. 114. usque in finem, pag.
Iudicis ex causa potestatem habet potestas temperandi, ib. n. 116.
Iudex ob publicam salutem potest recedere a iure communi, in cap. Audivimus, n. 42. de Reliq. & veter. Sauctor.
Cognatum, ib. n. 69.
Delet

stringere ad unam speciem probationis, in c. Ne iniuraris, n. 108. de Constitut. pag.
Iudex, cum variis sunt opiniones, nec discernitur quae sit verior, si unam sequatur, an faciat litem suam, ibidem n. 170.
Iudex condemnando innocentem peccat contra proximum, absolvendo nocentem peccat contra Rempublicam, ib. n. 201.
Satis tamen est impunitum relinqui facinus nocentis, quam innocentem dampnari, ib. n. 203. & 267.
Iudex potest differentiam dividere si opinio, & veritas se invicem confundant, ib. n. 236. pag.
Iudicem potest iudicare pro parte minus probabilis ostenditur esse ablutum, in d. c. Ne iniuraris, n. 298. & n. seqq. & n. 353.
Iudex est Minister Dei, & deest confirmare iudicium cum veniat, ib. n. 299.
Nec potest contra eam pronunciare cum libera conscientia, & secuta, ib. n. 300. pag.
Iudex gloriis discrepantibus eligere debet opinionem, cui magis ratio intellectus sui consensit, ib. n. 343. 105.
Iudex spectare non debet, an probationes filii praeparentent probationibus rei, sed an ex processu vel probatio sufficiat ad condemnandum, ibidem num. 358. & seqq.
Iudex absoluto processu effectivo, & defensivo quomodo se debeat gerere in reo ad eundem, vel absolvendo, ib. n. 363.
Iudicis priores esse debere ad absolvendum, quam ad condemnandum, & consules regulae quomodo habeant locum, ib. n. 367. pag.
Iudex ex officio potest recipere testes non obstante partium iuramento, quod veritas aliter probari non possit, quam per scripturam, in cap. Sicut, numero 24. de Probat.
Iudex Ordinarius si dicat se procedere auctoritate delegata, quam non habet, an sententia sustineatur, & quid in casu converso, in c. Ex parte, n. 39. de Arbitr.
Iudex non impatiatur officium suum nisi volenti, & petenti, & in c. Venerabilis, n. 12. de Iudicis.
Iudex debet litam breviter tractare, & artibus litigatorum occurrere, ib. n. 23.
Iudex debet iudicare secundum acta, & probata, in c. Sacerdoti, n. 36. de sent. excom. pag.
Iudex suum, non tuum denegat auxilium, ibidem n. 21.
Iudex supplet ex officio ubi vertitur periculum animarum, ib. n. 53.
Iudex quoad appellationem.
Iudicis etiam non fiat iniuria per appellationem, si tamen aliquale praedictum ex tractatione sententiae, in c. Dilectus, il terzo, n. 3. de Recept.
Iudex a quo regulariter non est citandus in causa appellationis si processerit per inquisitionem, seu ad instantiam partis, ib. n. 5. pag.
Secus si ex officio, ib. n. 6.
Iudicis appellationis iurisdictione expirat per sententiam, in c. Interfragabili, §. Ceterum, num. 34. de offic. ordinar.
Iudex appellationis justificato gravamine ante diffinitivam an debeat principalem causam remittere ad Ordinarium, in cap. Super eo, il secundo, num. 45. de appellat.
Iudex datus cum clausula appellationis remota an hodie teneatur deferre appellationi ex causa probabilis, quae a iure non indulgetur expressae, & an hoc c. sit correctum per c. Ut debitum, infra cod. c. Pastoralis, n. 6. de appellat.
Iudex admitti debet ad defendendam sententiam, in c. Dilectus, il primo, n. 2. de Recept.
Vide in vet. Appellatio.
Iudicis arbitrium.
Iudex ex magna causa potest transgredi Canones, in c. Canonum statuta, n. 108. de Constitut.
Contrarium, ib. n. 114. usque in finem, pag.
Iudicis ex causa potestatem habet potestas temperandi, ib. n. 116.
Iudex ob publicam salutem potest recedere a iure communi, in cap. Audivimus, n. 42. de Reliq. & veter. Sauctor.
Cognatum, ib. n. 69.
Delet

Declaratur, ib. n. 40. & 70. Vide in vet. Index quoad penam. Et in vet. Arbitrium.

Index compensatus.

- 1 Index tam Ecclesiasticus, quam laicus est competens in causis mixti fori, & est locus preventionis in c. Peruenit, n. 30. de Adulter. pag. 287
2 Index an possit cognoscere de delicto suae familiae, in c. Cum contingat, n. 22. de for. compet. 88
3 Index ubi negatur qualitas jurisdictionem tribuens, potest de qualitate illa summariè cognoscere, ut videatur sua sit jurisdictione, in c. Si Clericus, n. 8. & 10. de for. compet. pag. 65

- 2 Declaratur, ib. n. 35.
3 Opinio Bartoli, & Jacobi de Arena, quod sufficiat solia allegatio qualitates tribuens jurisdictionem, etiam si negetur ab adversario, resellitur, ib. n. 9. 65
3 Index cuius iudicatio negatur, cognoscere potest an sua sit jurisdictione, ib. n. 11. 65
3 Index debet prius cognoscere an quis contraxerit, vel deliquit in suo territorio, si hoc negatur, ad eius jurisdictionem declinandam, ib. n. 13. 65
3 Index Ecclesiasticus cognoscit si laicus negat raprum, vel inuafum in bonis Ecclesiae, ib. n. 18. 66
2 Index est non tantum astitum, sed etiam pronuntiare an sua sit jurisdictione, in c. Significantiibus, n. 19. de offi. Deleg. 411
Causae contra debitores, emphyteutas, conductores, & censuarios mensae Episcopalis.

Vide in vet. Index ecclesiasticus in laicos.

- 7 De qualitate jurisdictionem tribuente ante omnia constare debet, in c. Contingit, secundo, n. 22. de sent. excom. 181

Index quoad compromissum.

- 2 Index non potest partes cogere, ut in seipsum compromittant, in c. Ex parte, n. 29. de Arbitr. 614
1 Index in quem initum est compromissum an in dubio censetur iudicare ut iudex, an vero ut arbitri, ib. n. 34. & seq. usque in finem. 615
2 Iudicis, & arbitri, seu arbitratoris potestas, potest simul consistere, ib. n. 41. 616
Vide in vet. Compromissum.
3 Index contractus non potest absentem directè debito condemnare nisi reus esset pater, vel ibi aliquando comparuisset, in c. Licet, n. 17. de for. compet. 80
3 Potest contractantes citare extra locum, & dicere sem contractus, ib. n. 18. 80

Index in criminalibus.

- 2 Index non potest ad ordinariam, & specialem inquisitionem contra aliquem procedere nisi clamosa infamatione praecedente, in c. Periculosam, n. 3. de Offic. Ordinari. 427
6 Index in iudicio inquisitionis locum accusatoris non retinet in c. Qualiter, & quando, secundo, n. 14. de Accusationibus. 123
Vide in vet. Inquisitio. Et in vet. Fama.

- 6 Index quot modis procedere possit super crimine, ibid. n. 34. 124
6 In Romana Curia agitur de crimine duobus modis, ib. n. 36. 125
6 Index inquitens ex mero officio recipit iuramentum ab illis, contra quos est facienda inquisitio, secus si ad alterius instantiam, ibid. n. 63. pag. 122
6 Index procedens super crimine ex officio non tenetur recipere probationes super forma, sed satis est, ut de ea sibi constet, ib. n. 64. pag. 122
6 Index procedens ad instantiam alterius admittit probationes super bona fama, secus quando procedit ex officio, ib. n. 65. 122
6 Index in iudicio denunciationis non debet poenam ordinariam imponere, sed ad poenitentiam compellere, ib. n. 78. 129
Vide in vet. Denunciatio.

- 3 Index delicti an possit citare extra territorium, in c. Licet, n. 4. & 17. de foro compet. pag. 79.
Vide in vet. Exempti.

- 3 Index Delegatus in causa sibi commissa fungitur vice Papae, & est maior Ordinario, in c. Cum venissent, n. 36. de Judic. 24

- 7 Index Delegatus, vel Ordinarius an possit mittere in possessionem bonorum laicorum leper quibus sententiam tulit, in c. Licet, n. 17. & 20. de pen. 94
4 Index Delegatus nulliter procedit extra fines delegationis, in c. Nullus, n. 30. de Paroch. pag. 382
2 Post latam sententiam si victus inquietat victorem inducitur in possessionem, an possit de iniuria huiusmodi cognoscere, in cap. Magnus, n. 91. de oblig. ad ratio. 357

Vide in vet. Delegatus.

Index deputatus.

- 1 Index in causis civilibus ut deputari possit regularibus à Magistratu saeculari, quae debeant conuenire, in c. Si Clericus, n. 40. & 45. de foro compet. 63
3 Index an dari debeat de partium consensu, in c. Si quis, n. 7. de foro compet. 41
3 Et quid seruet Curia, ib. n. 8. 41

Index Ecclesiasticus in Clericis.

- 1 Index Ecclesiasticus cognoscit de Clericis vivis, & mortuis, in c. Ecclesia Sanctae Mariae, n. 12. de Constitut. 162
2 Cognoscit tantum an Clericus fuerit ordinatus in fraudem, an duxerit uxorem, & virginem, & an incellerit in habitu, & tonsura, & interit iudex laicus conuictus, in c. Magnus, 7. de oblig. ad ratio. 353
3 Index ecclesiasticus qui sine permissu Episcopi distringit Clericum alterius jurisdictionis, excommunicatus est, in c. Nullus, n. 8. de foro compet. 50

Vide in vet. Clericus quoad fori privilegium.

Index ecclesiasticus in laicos.

- 6 Index ecclesiasticus in causis spiritualibus, vel mixti fori non potest de iure communi procedere ad captivam contra laicos, in c. Peruenit, n. 12. de Adulter. 282
6 Contrarium, ib. n. 18. 282
6 An possit mittere in possessionem corporalem bonorum laicorum, ib. n. 16. 285
6 Non potest poenam mortis inhingere, delictum sine Clerico, siue laicum tradere Curiae seculari, ib. n. 21. & 27. 284
2 Interitis Imperii regulariter non se ingerit contra laicos in delictis non ecclesiasticis aut mixtis, in c. Periculosam, n. 14. de offi. Ordin. pag. 427
2 Procedit tantum in crimine adultèrii quando agitur ad separationem thori, ib. n. 17. pag. 428
2 Potest procedere ad obsecrationem pacti etiam contra laicum in c. Antiquus, n. 9. de pactis, pag. 533
7 Pro criminibus ad eum forum spectantibus potest punire laicum etiam sibi in temporalibus non subiectum, in c. Licet, n. 7. de pen. pag. 93
7 In criminibus sui fori non potest laicos carceribus mancipare, ib. n. 16. 93
7 Contrarium, ib. n. 20. 93
3 Ad iudicem ecclesiasticum spectat tam cognitio, quam executio in causis civilibus, vel criminalibus, in quibus laici forum Ecclesiae continentur, ib. n. 25. 65
7 Index ecclesiasticus in causa restitutionis dotis an possit sententiam exequi in bonis laicalibus, ib. n. 24. 95
2 An teneatur stare sententiae iudicis laici contra Clericum, qui dum laicus esset, in exilium damnatus fuit penam adiecta in casu transgressionis, in c. Magnus, n. 91. de oblig. ad ratio. 357
2 Index saecularis quando dicitur negligens ad officium ut Index ecclesiasticus procedere debeat in causis miserabilium personarum non pauperum, in c. Significantiibus, n. 70. de offi. Delegat. 417
2 Et quid si sit suspectus de malitia, ib. n. 71. 417
3 Index ecclesiasticus potest de questione temporalis cognoscere incidenter, vel per reconventionem, in c. Tuam, n. 31. de ordin. cogn. pag. 132

Vide in vet. Laicus.

- 2 Index ecclesiasticus est iudex ordinarius in causis contra debitores, emphyteutas, coadutores, & censuarios mensae Episcopalis, in c. Nolite, n. 21. de elect. 64
3 Index ecclesiasticus cognoscit si laicus negat raprum, vel inuafum in bonis Ecclesiae, in c. Si Clericus, n. 18. de foro compet. 60

Index quoad executionem.

- 6 Index qui habet potestatem cognoscendi, an etiam habeat exequendi, in c. Peruenit, n. 22. de Adulter. 284

7 Index

- 7 Index ecclesiasticus in causa restitutionis dotis an possit sententiam exequi in bonis laicalibus in c. Licet, n. 24. de pen. 95
Vide in vet. Executio.

Index in causa propria.

- 2 Index nemo esse potest in causa sua, in c. Nolite, n. 8. de elect. 62
2 Et qui jus sibi dicit in se sibi debita cadit à iure suo, ib. n. 8. 62
2 Imperator potest esse iudex in causa sibi, in c. 9. 62
2 Inferior à Papae regulariter non potest esse iudex in causa propria, ib. n. 15. 63
2 Sed Papa regulariter contra, ib. n. 16. pag. 63
2 Qui tamen causas proprias ex consuetudine alijs delegat, ib. n. 17. 63
Episcopus an possit esse iudex in causa suae Ecclesiae vel mensae, ib. n. 18. 63

Vide in vet. Episcopus quoad jurisdictionem, & iudicium. Vicarius in causa mensae Episcopalis, Vide in vet. Vicarius Episcopi.

Index super incidenti.

- 3 Index hereditatis cognoscit incidenter de causa status, licet de alia principaliter cognoscere non possit, in c. Tuam, n. 10. de ordin. cogn. pag. 120
3 Index qui merum, & mixtum imperium non habet, ratione incidenti, vel protogationis, non potest de his cognoscere, quae sunt mei, vel mixta imperii, ibidem n. 27. 127
3 Index aut sententiam de peremptoria exceptione cognoscit, sufficit tamen ut super principali pronunciet, in c. Intelleximus, n. 1. de ordin. cogn. 125
3 Index an, & quando super incidenti debeat pronunciare, ib. n. 21. & 27. usque ad n. 32. pag. 127
3 Index pronuntiando super principali censetur tacite pronunciare super incidenti, ib. n. 25. pag. 127
3 Index ecclesiasticus potest de questione temporalis cognoscere incidenter, vel per reconventionem, in c. Tuam, n. 31. de ordin. cogn. 132

Vide in vet. Index laicus quoad causas spirituales.

Index quoad iuris interpretationem.

- 3 Iudicibus an, & quomodo liceat iura interpretari, in c. Cum venissent, n. 22. & seq. usque ad n. 25. & n. 38. usque ad n. 44. de Judic. pag. 22
3 Iudicem oportet legum, & canonum sensus, & mentem scrutari, etiam posthabita verborum proprietate, quod sine interpretatione fieri non potest, ib. n. 18. 25
3 Index super pacis tantum, quae iudicis sententia decidi non possunt, debet Principem consulere, ibidem n. 29. 25
3 Declaratur, ib. n. 51. 25
3 Index in dubiis decidendis quem ordinem servare teneatur, in c. Cum venissent, ib. n. 51. pag. 27

Vide in vet. Concilium Tridentinum.

Index laicus, communis.

- 6 Iudices saeculares possunt compelli per Ecclesiam ad iustitiam faciendam, in cap. Vergentis, n. 6. de Heret. 118

Index laicus quoad causas spirituales.

- 3 Index laicus de questione spirituali nec principaliter, nec incidenter potest cognoscere, in cap. Tuam, n. 9. & n. seq. & n. 25. de ordin. cogn. 120
3 Index laicus coram quo incidit questio naturalium, cui debeat supersedere in causa hereditaria, ib. n. 16. 131
3 Index ecclesiasticus coram quo pendet questio incidentis prejudicialis, potest in habere iudicium laico, ac interim procedat aut processum inchoet super principali, n. 10. 131
3 Et inhibito fieri potest sine causa cognitione, ibidem n. 21. 131
3 Et an processus ante inhibitionem sit nullus parte opponente, vel appellante, ib. n. 23. pag. 131
3 Index laicus non potest etiam incidenter cognoscere de exceptione excommunicationis, simoniae, vel intrusionis, ib. n. 28. 132
3 Et quid in peritio, ib. n. 30. 132
3 An possit incidenter cognoscere de causa legitimitatis

- si controversia non in iure, sed in facto consistat, ibid. n. 36. 133
3 Index laicus coram quo aliquis accusatur de adultèrio, si opponatur quod matrimonium sit contractum, debet hunc articulum ad Episcopum remittere, ibidem n. 43. 134
3 Etiam incidenter non potest cognoscere de questione facti, an quis sit simoniacus, intrusus, vel baptizatus, ib. n. 49. & 51. 136
3 Nec incidenter potest cognoscere de questione facti, an caprus incellerit, in habitu, & tonsura, ib. n. 52. 136
3 In spiritualibus iudex saecularis est competens si cadant in laicum actus, & questio sit super facto, alius secus, secundum distinctionem Anchani, ib. n. 46. 135
3 Sed contra ib. n. 49. & seq. usque ad n. 61. pag. 135

Vide in vet. Index super incidenti.

Et in verb. Laicus.

Et in vet. Index laicus in Clericis.

- 2 Patrum Orientis dolesum edictum circa censuras à iudicibus Ecclesiasticis latae, improbatum, in c. Sacerdoti, n. 31. de sent. excom. 201

Index laicus in Clericis, & Ecclesiis.

- 2 Index laicus qualiter, & quando possit procedere contra Clericum ordinatum licet pendente, possit iungere octo conclusionibus ex dictis Jo. Andr. & Canonistarum in c. Magnus, n. 14. de obligat. ad Ratioem & conclusiones rediguntur ad unam, ib. n. 55. 350
2 Jurisdicatio iudicis laici in causa ante Clericum praeventa perpetua in Clericum propter principium habile, licet deveniat ad causam, à quo non potuit inchoari, ib. n. 16. pag. 350
3 Index in causis si Clericum per se distringit, aut condemnat, excommunicari debet, in c. Nullus, n. 1. de for. compet. 52
3 Non potest Clericum iudicare etiam ex delegatione Episcopi, ib. n. 7. 52
2 Papa an possit generaliter concedere in iudex laicus Clericum distringat, vel condemnat, ib. n. 9. 53
3 Index laicus non prohibetur ex delegatione Episcopi cognoscere causam Clerici merè civilem ib. n. 10. 53
3 Iudex laicus qui Clericos coartat, aut iudicat, de iur. Ecclesiae Dei injuriam irrogare, ib. n. 11. 53
3 Index laicus qui sine personali distinctione Clericum condemnat, non est excommunicatus, licet excommunicari debeat, ib. n. 13. pag. 53
3 Hodie licet ex Bulla Coene, ib. n. 14. pag. 53
3 Institudo processum contra mulierem super delicto commisso cum tali Clerico incidit in excommunicationem Bullae Coenae, ib. n. 17. pag. 56
3 Residens in carcere Clericum deprehensum in habitu laicalis, & quando excusetur a censuris, in c. Si quis, n. 18. de for. compet. pag. 47
3 Laicus nec directè, nec indirectè potest de crimine Clericum cognoscere, in cap. Carcerum, n. 30. de iudic. 4
7 Iudici saeculari nefas est prohibere iudici Ecclesiastico ne quem excommunicet, vel mandare ut laram excommunicationem revocet, in c. Sacerdoti, n. 30. de sent. excom. 200
3 Index laicus non potest in Ecclesia ullam jurisdictionem exercere, in c. Inter alia, n. 99. de Immunit. Eccles. 384
7 Index laicus non potest praeventivè Episcopum in processu & sententia contra Clericum super crimine atrocissimo, nisi post actualem degradationem, & traditionem Curiae saeculari, in c. Novimus, n. 3. de verbor. signifi. 215

Vide in vet. Clericus quoad fori privilegium.

- 4 Index laicus si causam praeventivè contra Clericum in habitu non incidenter, potest causam modo à persona abstinere, ad finem deducere, non obstante realsumptione habitus: si vero praeventivè per sonam, realsumptione habitus non impedit quominus iudicium contra personam prosequi valeat, in c. Joannes, n. 6. de Cler. coniug. 28
3 Iudices saeculares minime possunt leges Canonicas, & conciliares interpretari, in c. Cum venissent, n. 54. de iudic. 27
3 Index laicus non potest etiam incidenter cognoscere de exceptione excommunicationis, simoniae, vel intrusionis in c. Tuam, n. 28. de Ordin. cogn. 132
3 Et quid